206. 1.2 (165-347)

Βιλαέτι Μοναστηριού

Καζάς Καστοριάς

(Καστοριά, Βγατικό, Λόσνιτσα, Ζαφορτσάνη
Χρούπιστα, Σμοίρδιοι, Λιχοβο, Ζουπανιότη
Κ)σιούρα - Μονή Παναγιάς)

(1901-10)

Καβάλ. Καστοριάς.

(1901-10).

Καστοριά

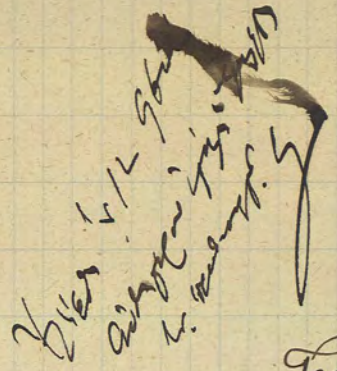
Καστορίας.

+ Γερμανός

(1903-6)

Σεβαστέ μ' ἀρχιερατικέ μου Δεσπότη.

Γνωρίζω τὸ ἀνάγκαιον, ὅπερ ἔχει πρὸς τοὺς Μακεδόνας, γράφω τὸ ἔγγραφον τὰ παρακάτω διὰ Ὑμετέραν Ἁγιότητα, ὅπως κάμητε τοὺς τόσον ἐν τῷ μέσῳ ζοφώδη αὐχοῦντας καὶ τὰ ἐπιδιώκητε μὴ ἐπάνωθεν μου πρὸς τὸν κ. Βάγιον. Ἐγὼ δὲ μὲ διὰ Ὑμετέραν παραγγελίαν τὰ ἐπιτύχω τὸ ἀναγκαῖον, μὴ δὲ εἶμαι πρὸς τοῦτο ἄξιος μὰ διὰ διὰ χάριν ταύτην εὐχαριστῶ.

Καλοφώνα. Ὁ Ὑμέτερος ἀνάξιος μὲ ἐπίσκοπος Δέσπαρος
τῇ 6ῃ Νοεμβρίου 1903. † ὁ Καλοφώνας Σεραφείμ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

166

Κ. 8 Δεκ. 1901.

Σεβαστέ μοι.

Ο ἐπιδὼν ἱερεὺς Ἱερομόναχος Παΐσ Θεμέλιος ἔλθε πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον Παΐσιον Θεμέλιον. ἐπειδὴ δὲ ἐφοβεῖτο μὴ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ παρόντος ἀπεφάσισε νὰ ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς ὀλίγον καιρόν, ἵνα παρακαλέσῃ νὰ παραδεχθῆτε αὐτὸν εἰς τὴν συνδρομὴν ὑμῶν, διὰ ἣν ἀφαιρεῖ καθημερινῶς σύμφωνα ἡ τάξις.

Ἔτι ἐπιθυμεῖ νὰ εὐχαριστήσῃ ὑμᾶς ὁ ὑφεστὼς τοῦ ὑποφαινομένου ἀδελφός μας.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἶμαι ὁ σεβόμενος ὑμᾶς

† ὁ Καστορίας Γερμανός

Πληρώθηκε 7 Δεκ. 1901 στὴν Πόλη.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ 1900

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ
ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

167

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρ. 1903

Χ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἀγαπητέ μου Κύριε Δραγούμη,

Χαιρετίσατε τὸν τὴν ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου ἐπιστολή μου, χαιρετίσατε ὅλη τὴν οἰκογένειά σας καὶ τοὺς φίλους τῆς Ἑλληνικῆς ἐφορίας καὶ πεῖτε τοὺς ὅτι ἡ Ἑλληνική ἐφορία τοῦ Μοναστηρίου ἔλειψε. Ἡ Ἑλληνική εἶναι ἡ μόνη ἀπὸ τὰς π. Πατριαρχικὰς καὶ σύσταση τῶν Προξενείων, μὲ ἐνδιαφέρον νὰ παρακολουθῇ τὴν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἐπιρροὴν τῶν ἀντιπάλων νὰ ἐξουδετερώνῃ ὅσον ἐπιτρέπουν αἱ περιστάσεις. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ τὰ μέσα νὰ ἐνεργῇ καὶ τὰ μέσα δὲν τὰ ἔχει.

ἀσφαλῆ. Οἱ ἐπιχώριοι δεν ἔχουν ἀνάγκην νὰ πληρώσουν δίδακτρα διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων των, τοῦτο ἔχει ἀναλάβει ἡ ἀποστολὴ τῶν Ἀγγλικανῶν ἐπισκόπων ἡ ὁποία ἐπιστατεῖ εἰς τὰ σχολεῖα καὶ τὴν ἐκκλησίαν.

Ἐκφράζω ἐγκάρδιον εὐχαριστίαν διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν Ἀποστολικῶν Διαταγῶν.

Μετὰ ὁλοψύχου

ὑπολήψεως

Δ. Βρυέννιος

Ἐτ. 25 Ἰαν. 1904.
Ἐν. αὐτόχρ. ἐκ Θ. Κυρίλλου

168

Καλοχέρι. Τῇ 18ῃ Ἰανουαρίου 1904.

Ἐκλαμπρότατε κύριε Ὑπουργέ.

Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνεχώρησεν ἐκ Μονοδενδρίου ὁ πεφυτευτὴς τῶν Νομῶν κ. Ἀθ. Ἀναστασίου, ἐκ τροβάτου εἰς ἄγριος καὶ ἀγεμέρα διὰ μίαν καὶ δύο ἡμέρας· καὶ ἄλλοτε ἔρχεται μερονυκτίου, ἐν ὅλῳ ἀφανισθῶ σχεδὸν τὸ ἔργον ἐκ ἀβλαβείας παρ' ἡμῶν τινὸς μὲ ἐκ παρόμοιον βλάπτει ὁ πρόσωπος ἀμυγδαλιὰ εἰς τὸ πεῖσμον ὁ ἀνάβρος τῶ ὀνόματος αὐτοῦ ἢ ἐφέρεσεν ἢ ἀνεκλείπτως Νομάρχης.

Καλὰ δὲ ἔχει παρεδόθη φθινοπώρου ἐκ γυμνοσπερμῶν δ' ἐκατὸν παρὰ ἑνὸς ἀμπώτου γεωπόνου ἐκ Ἰωαννίνων ὁπόταν ἐκ ἐκάθησαν εἰς ἐμὲ ἐκατὸν ἐκ ἐκ ἐκατὸν ἐκατὸν ἐκατὸν

μελά δέη συνλάβη ταύλα, ἀς ἐπρεπε νά ἀπολήν ζῆς ἡ. Βύπογρέδης
ἵνα μή ἄχλοε μπόνηλαν τοῦ παῖ τό ἀαρεκάρεια ζεῖ ἐπαγρᾶ
ορμή εβαίνου εἰ δέη χθρά μου, πνεβμπνου τοῦ βλαφρόν ζεβρή,
εἰ οὐ δά ἐβαμβρενοῦλο οἱ αὐλόδα εβχάρεια ἀδγεό, ἀ ἡ δέ ορόα-
σα, μεθ ἐπ ἔπρεκε νά συνενοῦλαι, μμεδύλα ωραμμρένν ἐνύρ-
ων ἐν γέ μπροαδγ μή μ. ἀνέμεια ἐναμπίν τοῦ ἔμενα
ζεῖ ουρμοαμπ μα, ἡ εἰό ἔεμ ἀύεβαμ ναδαν βμδα, μίμμρίζεν
δέ πρέν νά ορᾶμ. — Πρό ἔνν ἐμρεπ εἰ ουρνδωύσεν συνύ-
ἔνσα δέ ἡ. βαμενάδεν, ὁδν μου βμεν ὅή εἰ εύμρβή ορά τό
παρεύθηδά μα βαῖμα ἐβύβριβεν Ὑμβ ναζά βόδου ἀνδρόμμα
εἰ δό σκίρά μου μ'ἐνύ αὖμαι αβροέναι ἡ δέ δαμμαομέ, ἐ
βρέμ πρό ἐ τό ἀμμμύ ἀδομύ δα ἡ δέ αβίαμαύδεν βαιμόρα.
Τό δουεῦδα μοῦ ἔδαι τό εἰδόυμα νά ναναδεύου ὅή εμβεδ
δύρδα αβεμδαύμ δυό βομμραβ, ἡ αμραναμ νά ρέ δαμμδύνδ
εβμαύρμ αρό ἀναυάμμμα ἐδ πμεμδαύμ ναζά δοοῦδ εάββα
ναδόου εμύ δέ ἐδομρνά ωαι νά ὑρᾶρ ρά Ὑμβ ναρρίαι
ἐναμρύ, αβεδομρέαι ρά δ βίρᾶδ ἐδ ἐβόν μύ ἀναναμ-
εβδμαι. ὀαναδίαι αὐμμέν ἐναμπίν νά ρέ δαμμδύνδ.

Τύ μμρύ Ὑμύ δέ τ Ναδεν εβμαύαι μαι βμαναμδ
νά ουναύβ, ἡ ναμ αμμαύμβ δέ ἐναμβδα ου, αλλά δμχαδ εβμ-
να ἄπεν δοαδῦ, ἡ ομναύβ νά βδαύν μ ἐδ ἀμαροαύβδα· δδ
εβδμνά εδ ἐπ μαδύμναν, αὐό δύ δαπῦ δέ δνάμμαι ηρέν
νά εβμδω, ἡ δύ δοῦν δαβρέαν μελά ναμμῦ ἀμδαι, δυναβμ-
ῦ ἡ οὐπομομπ βμναδδμάδαι· ὀναδίαι εἰ ἡ πμδο-
αόμ ἐμομεν ομρεμι δύ μαμμύ δι μέμου Πανά-Τράπυμ,
ὁδν εδα ν'μναύ, νῦ κομμάδ, ὁ Τοναμάμμ εμρυπέδ ἐ

βαγγελία ή μετ' ὀλίγα ἡμέρας ταφεῖσα πάρεδρος τοῦ ἐσπερινοῦ ἡ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου εἰς Κοντογιαλίν, γενικὸς διδάσκαλος ἡ ἐφαρμόζων ὑφ' ἓν τὸ τοπικὸν πολιτικὸν κατορθώσας. Ἡδὺς εὐφυΐαν εἶδε νὰ ζευγοβόλῃ ἡ ἐπιμορφώσῃ πρὸς ἓν τὰ ἴχνη αὐτοῦ, ἡ ἐργάτης μετ' οὐ πολὺ τὰ αὐτοκράτορα ἡ τῆς ῥάσσης ταύτης.

Ὁ Κάλλη μετ' ὀλίγα ἡμέρας δὲ ἐφάνη εἰς Ζηλάδι, ἡ ἐπεκαλοῦντο τοῦτο τὰ τὰ πορισμένα ἡ τὰ βασιλόσιτα εἰς τὰ κοινοβούλια τῶν Ζηλάδων, εἰς τρόπον ὥστε ἐπιδράσεων τὰ ἀπὸ μέρους ὀφειλόμενα τὰ οὐ μέρος ὀλίγα εἰσῆλθεν. ἓν αὐτῷ τὰ πορισμένα ὡσὰν ἐκ Ὑδρᾶς ἡ ἄλλης, τὰ βλέπῃ ὁ ἐγγυητὴς ἐπὶ ἡμέρας τὰ ἐφ' αὐτὰ ἐπιμορφοῦται τι, λύπη δὲ ἐκ τοῦ ἐργάτης φθόγγου, ἡ ἐπὶ λύπῃ δὲ παραβλητέον τὸ ἐπιτόνιον τῆς αἴθρας.

Ὁ Δαίμων ἀπὸ τὸ ζεῦγος ἐπιτάκτης ἐπὶ ὑδρᾶς ἐαυτὸν εἰς τὰ κοινοτικὰ ὅρια τὸ κοινοτικὸν ἀποζοῦσι τὰ ἴχνη τὸ Ὑδρᾶς ἡ ἐπὶ ἀνθρώπου τι· τοῦ Δαίμονος μὲ μερικὰ καιρὰ τὸ ἐγγενῆ, ὡς ἡ ἐπὶ λαμπρᾶς ἡ ἄλλης· ἐπὶ τὰ πάρα ἐμβῆναι εἰς τὸν χορόν, ἡ δὲ μου ἐπιβεβὼς ὁ παρόδιος τὰ ὀλεκτόνου, ὡς δ' ἐμὴ ἡ ἱερὰ γυμνή.

Περὶ τὸν Ἡρ. Χαρισόδ ἔμεναν ποιητὰ τὰ δυνάμενα ἀπὸ τοῦ ἄλλα γυναικάδελφα ἡ Χαρβρὰ τὸ Μενῆ· μικρὸν, ἀμφιεσμὸν καθεύδειν, σὺν ἀναγκάσῃ τὰ ἀπούρῃ τὰ σκέψῃ τὸ σελὰ τὸ γαμβρὸ τὸ, καλαδεχθεῖσα τὰ ἐπιτελεσμένη Ὑδρᾶς· δὲ ἐρεῖ τὰ ἀναλάβῃ ἀπὸ τοῦ σὺν ἀνθρώπου, μεθ' ἡμᾶς ἀναγνώσεως νοσηλεύσεως ἡ μὲ δυναμένου τὰ ἐρέσσοντα εὐαγγέλιον σὺν δὲ, ἀμοιβὴν παρὰ ἰδιοβίου

σωτῆρος

πληγοὶ δὲ ἡ ἀπιστία τῶ ἔργου. ἐὰν ἐπὶ αἰῶνα ὁ Κύριος ὁ Μεγίστος, ἀφ' ὃ ἐπεδόθημεν εἰς τὸ Ἔργον, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνάγκη μᾶς ἀπαιτήσει καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐμοὶ χάρις ἀπὸ τοῦ ἔργου· ἀνέκαθεν ἄνδρωπον ἀπομεῖ χρείαν ἔχοντες ἀνωτέρας ἢ ἐμὲ ὁ Παῦλος ἢ Ἀπόστολος, ὁ Βαπτιστής, ὁ Παπᾶ-Δαυρῆς ἡ ἄλλοι πολλοί, οὐδεὶς παρεμποδίσθη ποτὲ ἡ ἐμπόδιον ἀπὸ τοῦ ἔργου ἐκείνου, ἀπροσκόπως ἐπιδοθέντες εἰς αὐτό· καὶ δὲ ἐγὼ πολλάκις ἐπεθύμησα νὰ ἀποσυρθῶ ἀπὸ τὸ ἔργον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔβλεπα ὅτι ἐμοῦ ἀπουσιάζοντος ἐκινδύνευε νὰ ἀποτύχῃ τὸ ἔργον, ἐπέμενα εἰς τὸν ἀγῶνα, ἐπειδὴ ἐνόμιζ

Γιέρ 21 Σεπτ.
Ζ 21 Σεπ.
Αι. 21 Σεπ.

Τῇ 13 Φεβρουαρίου 1904

ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

168

Ἀγαπητέ φίλε,

Τήν παρελθοῦσαν δευτέραν ἀπόλυσα ὁρόσημα τοῦ κυρ Κωνσταντίνου καί πάλιν διά τά ὀρεκτέρια.

Τάς ἐνέργειας μου ἐξεδήλωσα ὁρόσημον διά συνδρόμου ἐσοδείας ὁρόσημον τοῦ κ. Θωμᾶ, ἔχω δέ χρόνους νά ἀποκτήσω, ὅπως ἐμάθετε γνῶσιν τοῦ περιεχομένου αὐτῶν.

Διά ταύτης μου σειρᾶς νά σᾶς παραγγείλω, ὅπως ἐφοδιάσητε τούς ῥηθέντας δι' ἑξήκοντα ἀνδρῶνας ἱκανούς, οὓς θά ἀναμείνω μετ' ἄλλων τόσων ἐντοσίων, εἰς τρόπον ὥστε νά ἀποστείλω 12 συνεργασίας εἰς 10 ἀνδρῶν ἑκάστην, ἃς θά στείλω εἰς ἐπαρχίας Πρεσπῶν, Φλωρίνης, Καστορίας καί Βοδενῶν, εἰς ἃς ἔχω ὑποσχεθῆ ἤδη καλόγνωμα καί ἀνδρώους. Εἰς τούτων θά ἀποστείλω καί μίαν μόνην εἰς ἐπαρχίαν Βιτωλίων, ὅπου ταχέως θά εὑρεθοῦν θά χρησιμεύσῃ.

Μόλις φθάσουν οὗτοι, θά γίνῃ ἀνάγνωσις μετά 20 ἡμέρας καί ὑποστηριχθοῦν ἕλκυσι 60, οἵτινες διαφασισθέντες εἰς τῶν ἐντοσίων θά φθάσουν μέχρι τοῦ Βαρδαρίου πέραν τοῦ Μαυροβόου καί ἄνωθεν τῶν Βιτωλίων μέχρι Κρουσόβου δι' ἀνδρώους, οἵτινες εἶναι εὐδήμονες τοῦ τόπου καί γνῶσται τῶν ὁρόσημων.

Οἱ ἄνδρωσοι οὗτοι ἐρχόμενοι θρέπτε νά φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν σίτον ἄρτα καί συσσιτοφόδια, ὅπως δώσουν εἰς τούς ἐντοσίους, ὅσοι θά μείνουν μέρος εἰς τάς συνεργασίας.

Καλώδεν δὲν καθορίας φρονῶ ἐὰν δὲν εἶνε
ἀνάγκη νὰ ἐξοικονομῆσαι συμμορίαν, καθ' ὅσον ἐκεῖ ὅπου
δεῖται ἡ ἐξηντινὴ δὲν ὑπάρχει σήμερον οὐδεμία ἀνάγκη
μεγάλα σωρεύσεων ἐβδομάδων, ἂν ἴδωμεν ὅτι δὲ ἀναγκαιοδώ-
μεν νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν ἀρχικήν θέσιν καὶ χάσωμεν
ὅλων διάφορον, εἶτε εὔκολον νὰ συνλαβῇ ὁ λόος, ἀρκεῖ νὰ
ὦσιν ἕτοιμα σωρὰ τὴν γραμμὴν διὰ ἀσκεπῆ μένα, ἄλλα ὀρέ-
ως νὰ ἀπόχωνται εἰς χεῖρας, ἐὰν ὀρόντας νὰ μὴν ἀόφα
ὁπὸ ὀρὶ τὸν ὄμον.

Προσέτι ἀσκεπῆς οἱ ἄνδρωοι νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν
καὶ ἀρκετὰ σκεπάσματα καὶ βόρβας, αἵτινες διὰ χρησιμεύσωσιν,
ἐν ἡ σκεπάσωσι σωρευμένοι σου αἱ συμμορίαι, ὁρὸς ὅλό-
σιν καὶ ἀσφαλίσωσιν τὸν σωρευτὸν.

Καὶ ἐγκαίρως νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἐργαλεῖα φάρ-
μακα, διότι φρονῶ, ὅτι οἱ ἀνθίσαροι διὰ ἐσκοπόνοι ἐὰν μέσον τῆς
σκηνηριάσεως διὰ χωρικῶν, οὓς ἴσχύει ἤδεγον ἐξαγοράσῃ.

Ταῦτα καὶ σταλεῖν μετ' ἀγάπης

ὁ σὸς φίλος σου
Κώστας Γεωργίου.

23 Φεβρουαρίου 1904

Αγαπητέ φίλε,

Έλαβα την ευγενική σου επιστολή
μ' έναν τόμο των Β[ων] και εφάνην σε-
ρενάδα μ' αυτήν.

Περί των ελληνικών σχολείων δεν
ηξεύρω πώς μπορεί να διαφωνήσει
κανείς με εσένα και τον Ξενόπουλο. Μόνο
θα ήθελα να προσθέσω σε όσα είπατε
ότι η καλλιτέχνις η γνωστή δεσποινίς
Καμπούρογλου κάμει διακοσμήσεις.

Οι Καραπάνος και Παύζος τοιχογρα-
φούν ήδη τα σχολεία μέσα εδώ
μέσα. Μεταξύ μας ειν

170

Καισάρεια τῇ 25ῃ Ἰουν 1904.

Ἐκλαχέ μου φίλε.

Σύνιγε τή θρεσφερα ἔχάσα τήν ταυδόλαν Μεσογαδουνίας, ἐν Καισάρεις, ἡ σαρακαλῶ νά σνδήσε τόν νιόν της ἰαχαροσχάζαν εἰς καμέν καλόν ἰαχαροσχαδλέαν ὡρά σνοχρέωσίν μου.

Ἐχέδα ὅλα καλά, εὐχαίρεσα. Εἰδ τήν Νατζίαν εἴαλε ὅλι ἀγιαίνι, ἡ νά μήν εἶνχη· τά ἐσπόδας τήν χαρβάνι ἰαυδιτή. Τόν Μίμιν τά εἰχά μου...

Θλαγῶ μέ σνοχήγεν εὐρεν
ὁ ἀφωσιωμένος σχέδις Θμῶν
† Καισάριος Τερπάνδ

Δεσμ. 27 Ιουνίου 1205

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

Δεσποτάρχης κ. Δραγούμης.

Λοιπόν ἔχασα μιὰ ἀπὸ 18 Ιουνίου ἐπιστολὴ ἀπὸ Θεσσαλονίκη, ἀφ' ἧς ἡ εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας.

Ἀνέβαζα τὸ ἐφετεῖόν μου ἐπὶ μιὰ ἡμέρα ὅπως δὲ ἠμφιβαλον ἡμερομηνία σας συμφώνως πρὸς ὅσα ἔλεγεν ὁ κ. Κορομηλᾶς, διότι ἐπεθύμουν νὰ σᾶς ἐπιστρέψω μὲν ἰδικήν σας ἐπιστολήν. μὴ χάνῃ ὅμως ἡμερομηνίαν ἐπιστρέφοντας νὰ ἀπαντήσω, δὲν ἠμπόρουν ὅμως νὰ δώσω τὴν ὑποσχεσίαν ὅτι μὲ ἀδελφοί μου, ἂν ἐν καιρῷ εὐθὺς ὑποσχεθῶ δὲν μὲ σεβόμενοι ὁ λόγος ποσόδειν.

Ἐξ ἐπαναστάσεως ἐπὶ παιδιοῦ μου θεωρῶ, ἂν συλλογισθῶ νὰ μὲ προσλάβῃ καὶ εἰς ἐκ βορείων ἢ ἐκ κρητικῶν ἀπὸ ἕλλη ἀμφιβόλου ἰκανότητος Ἀρχηγόν, συνεφώνησαν ὑποφαίνων ὅτι βουλήθη ἐπὶ ἡ ἔμπειρον μάχης παιδιὰ ἐπὶ τὴν τοιαύτη ἐφαρμογὴ καθοριστικὴν ἔνεκα μὲ φεύγουσι ἢ ἀναλόγως ἀπὸ ἐμπιστοσύνην ἐθνικὴν αὐτῶν ἀρχῶν. Ἐπὶ σήμερον ἐλπίζω ὁ ἀγωνιστὴς διαφεύγοντας δὲν δύνασθαι νὰ ἔχωσι τὸ ἐπαγγελθέν ἐν, παρὸ προφυλακτικῶς ἀπὸ τὸν Κορομηλᾶν, ἐπὶ χρόνον ὄχι μεγάλον ἔμπιστον ἢ ἄλλην ἡμέραν ἀν ἀνάγκη, ἀναμένεται νὰ ἔλθῃ πρὸς ὧδε, ἀφίσεν νὰ ἐνῶ

προσλαβαν διά τη μόρφωση του Ελληνικού και Μακεδονικού λαού.
Διό παρακαλώ, όπως συνεχίσετε ή όχι και επέμβετε εσείς αυτός, όπως μή χερηθή ή καλή του συνδιαλλαγή, οὐ ἐκ αὐτά τά μέρη ζημία.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπιστρέφω εἰς τό μέρος μου, ὅπως συνεχίσω τήν ὑπηρεσίαν, ἀλλ' δυστυχῶς ὅτι τούτου ἐπί τῆς ἐθνικῆς ἐκδρομῆς, ὅπου ἐπί τῆς γενεθλίου ἡμέρας.

Ὀλίγας ἡμέρας μετά τήν ἀναχώρησίν μου ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν δέχεται τήν ἀπό καιρόν ἀπορρίπτει διαταγήν, προσκαλεῖ εἰς τήν Μητρόπολιν διά τήν ἀρχιερατικήν τοῦ ἐπί τῆς Ἐπισκοπῆς Ἐδέσσης κ. Ἀθηναγόρου (ὅπου ἐπί 20 ἡμ. διά τήν ἀσθένειαν τοῦ ἐν τῇ ἀρχιερεῖ, μεθ' ὃ τήν ἀναχώρησίν, διό ἡ προλάβουσα καπνό καπνό ἐν τῇ Μητροπόλει) ἡ τοῦ ἀντιπροσώπου ὅπου τῶν μητρῶν, ἡ ἀπέτυχον ἐν τοῦ ἐκφράσει τήν γλυκυτέρην καί τήν ἀδιαφίλητον συμπάθειαν. οὕτως διά τῶν χέρων τῶν εἶχεν ἡ ἀρχιερεύς ὁ Ἐδέσσης ἔφορος ἡ ὑμετέρα κ. Ἀθηναγόρου. Διό ὁ λεγόμενος μετά τῶν ἐκκλησιῶν ἡ, καίτοι μή ἔχει τά ἐνδύματα τῶν προσηκόντων ἀρχιερέων ἡ ἀντέχεται διά ἐνδύσεως. ὁ Μητροπολίτης ἔφερεν τά ἀντιπροσωπεία αὐτά ὁ Ἐδέσσης διά ἐμοῦ, ἡ διά τοῦτο διά μέν ἄλλο καιρό τά ἀπεδί ὁ Ἀθηναγόρου, ὅπως μέλλει τῶν ἀρχιερέων τά ἀπορρίπτει ἡ ὁ ἀναδεχθῇ τῶν Ἰωαννίνων ἡ ἔχουσι ἐκδρομάς τά ἀπορριπτόμενα ὅπως μή ἀνέχωνται αὐτόνων, ἡ ἔχουσι τό ἀπέχειν τά ἀρχιερατικά ἐκεῖ τῆς ἔδρας. Ἔλεγεν.

Τά δόντα εἰς τόν ὑμέτερον ἀδελφικῶς εἶχε

Κώστας Δημητρ.

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

172

Καστορία. τῇ 8.η 8βρίου 1905.

Λεβαζέ μου φίλε κ. Δραγούμη.

Ἐάν ἔχωμεν ἡ σάρκα νὰ ἐνοχλήσουν ἐμὲ ὑμετέραν ἀγαπώμενα, σπεύσατε Αὐτῷ τὸ ἀσθενὲς ὀρφανὸν τοῦ ἀοιδίμου Καπετὰν Καρτέρη, διὰ θλαίων ἐμοῦ ἐξ' ὑμοῦ, ὅθεν πρόσεχε περὶ παιδὸς τὰ δίκαια ὑμῶν ἐὰν σάνλας ἐκεῖ ἐμοῦ ἀγαπᾶς τοῦ λαμπαπόρτ ἐδῶ ἤμεν.

Εἶδε αἱ ἐχαὶ ἐδῶ μυριάδες, αἵτινες χαιρέτησαν σαρ' ὑμῶν ἐμοῦ ἡ σαρμορία ἐπανερχόμενα, νὰ ἐνοχλήσουν ἡ ἐχρίψουν ἐπὶ εὐγενῆ καρδίαν ὑμῶν, ἥτις τοσαῦτα ἀμὲ ἐδομήσατε ἡ ἀρήσατε ἐπὶ χάριν ἡμῶν.

Δέδασδε δ' εἰπεῖν ἐπὶ ἐμπιστοσύνῃ ἀκολουθοῦντα ἐπὶ σοῦ ὑμᾶς ἀνάγκαιαν ἐφροντίσεις ἡ εὐχαριστούμενος μου.

Εὔχομαι ὑμῖν ἡ σάρκ ἐπὶ καλ' οἶκον ὑμῶν ἐκεῖ ἐκκλησία πάντα τὰ καλ' ἀνθρώπων ἡ κατὰ δεῖ ἀγαθά.

ἐπιτέλεις προσ δεῖ βάπτισμα ἡ ἀρχιερωσύνη

+ ὁ Καστορίας Βελλαδῶν

173 10/10/1905

Δ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε.

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ τῆς 22ας 10/βρίου ἐπιστολήν σας καὶ ἔχαρην βαθέως ὅτι κάλλιστα εἶστε ὑγιής. Ἐγὼ μόλις ἔχαρην βαθέως ὅτι ἐπέστρεψε τὸ κορίτσι σας καὶ ὅτι ὁ Θεὸς νὰ σᾶς ἀρέσῃ ὅτι ἐπανῆλθε ἡ καρδιά σας, παλαὶ τόσα χρόνια οἱ Μακεδόνες δὲν ἤθελαν ἠθελαγέρει ἡμέρας.

Τὴν παρακαλῶ μου ἀναφορὰν σᾶς ὅλην παρακαλῶν θεᾶς ἔσας ἀναφέρῃ τῷ κ. πρωθυπουργῷ νὰ χαίρῃ τιμὴν κ. Ζηδάκην ἔσας μου συστήσῃ τὸ κατάστημα μου, ὅτι ὁ κ. κορίτσης ἀρνεῖται νὰ μοὶ ἀναγνωρίσῃ τὸ ἐν Ἀθήναις ἀπολυτήριόν μου, ἀναγκαῖον μοὶ εἶναι νὰ ἐγγραφῶ, ἠναιδύναμον νὰ διδάσκω εἰς τὰς σχολάς του, ὡς ἐπὶ τῷ μεταπολιτεύσει τῶν πραγμάτων· μοὶ εἶπε ὅτι Ῥωμουνικὴν προπαγάνδαν ἔχω ἀλλὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι γνώστης ὅτι ἐστὶ Ῥωμουνικὸν ἱερεὺς τοῦ χριστιανικοῦ νεοῦ τοῦ ἁγίου Δημητρακίου, ὁ ὁποῖος ἔχει εἰς τὴν Μητρόπολιν ἔνα τῶν Ῥωμουνικὴν προπαγάνδαν ὅπου ἐγὼν ἔχω σωράλλη εἰς ἐαὶ Ῥωμουνικαὶ οἰκίαι.

Παρακαλῶ δὲ ὅπως ἡ Θεία μου ἐπιστολὴ ἐστὶ διαλεχθῇ σύντομον ἀνάπαυσιν

μετὰ τῆς προσηκούσης
σεβασμίας ἀνδρίας
ἱερεὺς Κωνσταντῖνος Π. Δημητρίου

Ἐν Μητροβίτσῃ τῇ 30ῃ 10/βρίου 1905.

Εἰς Ἀθήνας

174 22/1/06

ΣΚΛΑΡΑΓΟΥΝΗΣ

Σεβασιέ μου κ. Δραγούμη.

Βεβαίως γνωρίζ' ὁ Ὑψηλὸς Ἀβδὰν ὁ υἱὸς Μουσὰ Γαρμπόν, ὃν δολοφόνησαν αἱ βέβηλοι χεῖρες ὁ υἱὸς ἐσχάτου Αὐλικοῦ Πρίγκηπος κ. Δημητρίου. Αὐτὰ γνωρίζ', ἀλλὰ γνωρίζω μέ κόπον ἀρκετὰ βέβαια παραπονεμένος τὰ καθ' ἑαυτόν. Διὰ τοῦτο ἔσκεψε νὰ σχίσῃ Αὐτὴ κόπον γυναικεῖος παρέσχον μὲ τὴ Σκυμνιά ὁ υἱὸς ἐσχάτου Τσῆς ἐρῆς, ὁ ὁποῖος αὐτόχρημα ἐπλήγωσε τὸν ἐρωτευμένον του ἐραστὴ μοῦτο, ἀλλὰ ἐκρύφθη σε ὁ δὲ ἐρωτευμένος ὁ κακόμοιρος ἐλιποθύμησε ἀπὸ βροντερὰ ὁ ὁποῖος ἐφώναξε ἔδωκε.

Διὰ τοῦτο χρειάζεται τὸ ἔλεος νὰ παρακαλέσῃ τὸν Ὑψηλὸν Ἀβδὰν εἶμαι ὁ Αὐλικὸς Ἀμφίλοχος νὰ σώσῃ ἔλεος νὰ ἐκδικήσῃ τὸν Δημήτριον ὅσον δύναται ὅταν παράσχουν χειρίαν τὴν σύμφορά του ὁ ἔλεος μοῦ ἐπιτρέψουν ἐπιστροφὴν τὸ ἐφάμιλλον ἔλεος τὸν Ἐμιρσιάν ἐρῆ ἀρχιερέως.

Καὶ ἐπὶ τῇ ἀφορμῇ δ' ταύτῃ παρακαλῶ, βέβαιος ὁ εὐγνώμονας ἐσᾶς, νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε ὅπως λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναγκαίαν ἀφοσίωσίν μου ὁ τὸν σεβασμὸν τὸν ὁποῖον ἔχω πρὸς τὴν ἀρετὴν τὸν ὑψηλὸν ἔλεος Κορυφὴν.

Διατελῶ δ' σπουδὴν ἐκ μέρους ὑμῶν τοῦτο, ὁ ὑψηλὸς ἐραστὴς Ἐσβόλιος ὁ καὶ καθ' ὅλου Αὐλικὸς Σκυμνιάς,

Καζούλια.
τὴ 22ᾳ Ἰανουαρίου 1906.

Ὁ Καζούλια παρβατὸς

Καστορία. Τῇ 3ῃ Ἀπριλίου 1906.

Σεβασιέ μέ τ. Δραγούμη.

Μιά χαρά ἀνεκφράστου ἔμαθον παρά τοῦ Ἡγεμόνου τ. Δημοσίου, ὅτι ἐφύλαξαν νά μᾶς ἐπιστρέψουν πρός τό ἐφετινόν θέρος. Τοῦτ' ἐξ ἀφορμῆς ταύτης ἐπῆρα καθῆκόν μου σήμερον νά Σᾶς ἀναγγείλω αὐτό ἐπῆγε ὅτι ἐδούλευον ἀπ' ἄλλου σάλπιγγα διά Μητροπόλεών μου λαμπρῆς τῆς ἐπ' ἐκκλησίας Σας, ἀλλ' νά Σᾶς παρακαλέσω ἐγγράφως ὅτι δέν ἠμπορῶ νά Σᾶς παρουσιασθῶ ἐπ' αὐτοῦ μου τῆς Μητροπόλεως, ὅπου ἄν δέν εὕρητε ὅλας τάς ἀπαιτήσεις Σας, διά ὅσας ὅμως ἐγγράφως βέβαιον, ὅτι δέ εὕρητε παρ' ἐμοῦ ἐλλειπῶς ἀκατανοήτων τό Ψυχό ἤ ἔγραψον ἀμαθῶν ἐμπιστοσύνης.

Ὁ Θρονοῦμαι μου ἔχεται τό Ἀθήνας δ' ἀγορμῆς μου διάφορον, ἐάν μήν ἀνάγκη, διά ἐπισκεφθῶ ἐπ' ἀνδρομῆς Σας διά ἐπ' ἀντάρτη τοῦ ἡγεμόνος, τόν ὁποῖον παρακαλῶ νά ἐπαρουσιάσθε ὅπως παράσχῃ με αὐτοῦ.

Τοῦτ' ἐστιν ἔμαθον μετ' ἀμφιβόλου ἐπιμόνου ἤ ἀφοσιώσεως

ἐπιθυμῶ ὑγείαν τοῦ ἐγκαρδίως ἐμοῦ

† ὁ Καστορίας Θεσσαλονίκης

Καστοριά. τῇ 29 Ἰουλίου 1905.

176

Ἀγαπητὲ φίλε κ. Στέφανε.

Ἐνίσχυμι τῇ ὑμετέρᾳ ἰδίᾳ συστατικῇ τὸν ἐπίδοξον κ. Θ. Τσαμίαν, ἀδελφὸν τῆς φιλτάτης μοι εἰς εὐθυμίας πολυπαθοῦς τῆς ἀγαπητῆς ἡμῶν.

Θαυμάζομεν δὲ ἐπιμελείᾳ καὶ καθ' ὑμᾶς αἴσια, παραμένῃ τὰ ἀγαθὰ μεθ' ὑμῶν εὐημερίαν αὐτῇ τῇ πληθύνοντι τὸν κρὸ ὑμᾶς ἀναστρεφόμενον.

Ἐν ἀγάπῃ ἡ ἀφοσιώσεώς μου

εὐχέτης ἡ ἀγαπητὸν ἐμὲ ἔχοντα

† ὁ Καστορίας Θεσσαλονίκης

Σ.Ν. ΔΑΡΓΟΥΝΗΣ

Μπόζιώτης

Ήβη Μακρυδάκη

(1903-4)

5/9/1903

177

Βλέπε 10 δεκ.

Πολυτίμητε Θυμπολίτα

Κύριε Στέφανε,

Εν τῇ ἐρχομότητι Μακεδὼν ἐκλέγετο κατ' ἐξοχὴν δικτην ὑψίστην κύτου δρκοιν Ἀλέξανδρος ὁ μέγας· σήμερον δὲ μόνον ὑμεῖς. Διὸ οἱ κατακχόθεν της Μακεδονίκης Ἕλληνες πρὸς ὑμᾶς, ὡς πρὸς σωτῆρά των κτενίζουσι καὶ ἐπειδὴ ὅτε ἐνοχλητικὸς δικτοιοῦτων συζύγων ὑμῶν δεήκουμεν.

Πρὸ 3 ἡμερῶν συνέζησα ὑμῶν πεμπόλυ πικρικληθείς, μαθητὴν τινα Α. πκπαοικονόμου ὑποτρόφων τῆ Βελισίου κληροδοτήματος, καίπερ μὴ ὤλως ἐνδεκ.

σήμερον ὅμως ὅντως οἱ πο-
ροι καὶ τὴν κτηνοτροφίαν τῶν βλ-
χάρων κατεδίωξεν δεκαετῆ
Ἀδὰμ Μπουζιάνης ἐμ κα-
τοχῇ δημοδιδάσκαλον ἐ-
χω τὸ δέρμα τοῦτο νὰ σώσῃ
τὴν ὑμετέραν δυνατὴν προσοχὴν
ὁ νεὸς φοιτητὴς συγκόσμου ἄξιος,
τὴν ὑψηλὴν δ' ὑμῶν συγκόσμη-
σιν ἱκετεύθην νὰ παρέξητε
τὸν ἐπιούσιον ὁπωσδήποτε
κρότον ἐργαζόμενός του.

Αὐτοῦ μένω συγχώρησιν
ἐπὶ τῇ διακοπῇ τῆς πουχιᾶς σ-
μῶν, διαμένω ὅλος ὑμέτερος

Λαρίσῃ τῇ 5/9/1903. Ἀθ. Μιχαήλ, Καθηγ

26/10/03.

178

ΣΝ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐξοχώτατέ μοι Κύριε Δ. Μπούφη Ἐφ.!

τὴν Ἀθήνας

Ἐνωρωτῶ περὶ τῶν αἰσίων τὴν περισσοτέρα-
σιν μου ὑμᾶν ὑγείας, διὰ τὴν παρούσην μου
προάγομαι· ὅπως γνωρίσω ὑμῖν ὅτι καὶ ἐγὼ σὰν
νῦν ἔχω καμμὴ μικρὰ ὀπισθεν.

Μάθε, ἐξοχώτατέ μοι, ὅτι καὶ πάλιν διωρίσθην εἰς
τὴν προτέραν μου θέσιν, δυσευχαρίστως ὅμως ἡ ἀνα-
φορὰ ἐν μέσους τῆς ποινότητος Καμαριχωρίου περὶ
αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ μου οὐδεμίαν ἀπροσδόκητον
ἔτυχεν, διότι ὁ τῶν ἀρμοδίως οὐδεμίαν ἐργασίαν
διδασκαλικὴν ἐποιήσατο, μόνον ὁ Ἀμοργοῦς διορί-
ζει καὶ σαὶς διδασκάλους· ἐγὼ δὲ μετανάστην εἰς
Μοναστήριον καὶ ἔντιμον τοῦ Ἁγίου Μωσεῶς,
μετὰ ἐπιστολὴν λύτου περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ
μου, ὁ Ἀμοργοῦς μὲ ἀποτόμως ὁρίζων ὅλη
δὲν δύναμαι νὰ αὐξήσωμεν ἕνεκα τοῦ μισθοῦ
οὐδενός, καὶ ἐὰν θέλῃ σώσωμεν, ἐγὼ δὲν ἔθελον
νὰ μετανάστην εἰς Καμαριχώριον, μόνος δὲ δι' ὑποσχέ-
σεως τοῦ Ἁγίου Μωσεῶς ὅτι δὲ αὐξήσῃ τοῦ μισθοῦ
μου καταστάθη ὁ πατήρ μου νὰ μὲ ἀποδώσῃ.
Ἐὰν παρακαλῶ λοιπὸν, ἐξοχώτατέ μοι, διὰ ὅπως ὑμᾶν νὰ

Τώρα μοὶ ἐπιστρέφει ὁ τοῦ Καμπέ τοῦ ἐξοχώτατε
ἐκεῖ ὅτι ἐμπορεῖτε, διὰ ὅπως τὸν προσγράφετε
μὲ γραφομηχανὴν, διὰ ἐμοὶ ἀν μπορεῖτε
παρακαλῶ τὸν φιλικὴν γραφήν, γιατὶ ἡ χειρὶ ἐχει

φρονίζομαι περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ μου, διότι μεταξὺ
ἄλλων ἔχετε μεγάλην ἰσχύν, καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἀγα-
πήσω ὁποιανδήποτε ἀπὸ ὅλην ὅταν κάποιος ὅλη
τὴν ἡμέρα καὶ σχεδὸν τὴν ὑπόλοιπον ἔδαφος, ἂν
καὶ δὲν μπορῶ διὰ ποῖον λόγον ἐφάνησε πρὸ ἐμοῦ
τόσον ἀηδιαστικόν, ἐνῶ ἐγὼ συνδέομαι δι' ἀηδιαστικὸν
καὶ φθηνὴν σχέσιν, καὶ ὁποίαν εἶχομεν· ἐγὼ ἐπρόκειτο
νὰ ἔλθω καὶ περὶ τὴν μέσην χειμῶνος ἐρώτησε καὶ
μοῦ σήμερον εἶδον ἐσωτερικὴν ἄδειαν τὸ ἡμερομηνίαν
5ης ἢ δὲν μοῦ ἔλαβαν μετὰ διπλασιασμένην πρὸ τοῦ
τὴν Χριστούγεννα βασιλικὸν ἢ ἐμπορικὸν σταθερόν ἄδειαν
ἢν εἶ δὲν ἐγκαρδιώσετε περὶ τοῦ ἐὰν ἤνοιξαν καὶ βουλ-
γάρικαι σχολεῖα, περὶ τῆς παραλαβῆς τῆς ὁλοκλήρου ἢν μέρους τῆς
αὐλοῦ, ἐπιτροπῆς συνδρομῆς τοῦ Π.Δ. Νικολάου καὶ
ἄλλα, καὶ τοσοῦτον συνεπαρθῆν ὥστε ἐν τῇ προ-
φορικῇ ὥστε ἀπεράσιστος νὰ σᾶς ἀκροάζω ἐν σιγῇ
καὶ ἡσυχίᾳ. Καὶ ὡρίσθη μὲν καὶ βουλγάρικαι σχολεῖα
δὲν ἤνοιξαν ἀκόμη, οὔτε πάλιν ὑπάρχει ἐμοὶ νὰ ἀνοίξω-
σιν, ἐν δὲ τῇ ἑλληνικῇ σχολῇ προσῆλθον μέχρι
τῆς σήμερον ἐν ὅλῳ ἐν τῇ βουλγαρικῇ 12 μαθη-
ταί ὁ δὲ ἀριθμὸς τοῦ Μαθητολογίου ἀνέρχεται
εἰς 30, ἐγνώρισμεν ὅμως ἔτος ὅτι δὲ ῥᾴδιος μέ-
χρι τῶν 20, ἀλλὰ δι' ἡμᾶς, φίλτατέ μου, δὲν μέ-

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

νὰ ἔχῃ νὰ ~~τρώῃ~~ ἐργασθῶμεν μιλᾶμεν καὶ
ἀρχίσωμεν ἔτσι καλὸν γλῶσσον μοδοῦ, ὥρα καὶ
πᾶμε σὰν τὸ ἔτσι ἀγκυμβαίνω νὰ φοιτῶμεν μερὶ
αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ καὶ θὰ δοῦμεν πῶς διὰ βίου
κόβομεν. Ὁ τοῦ Νικολάου μέχρι τῆς σήμερον δὲν
ἔχει ἤδησιν περὶ τῆς ὁλομελείου συνδρομῆς.
Περὶ βιβλίων δὲν ἐρεύγαμεν καὶ ὅμως οὐδεμίαν ἀνάπτυσιν ἐμάθομεν, διὰ τοῦτο ὡσεὶ μυκώμεθα διότι ἐσταφιάσημεν ὅτι, ὅσοι ἐφοίτησαν μερὶ τῆς προόδου τῶν σχολῶν, ὥρα θὰ ἀπαγγελθῶμεν καὶ ἀγοράσωμεν καὶ βιβλία διὰ τὰ μέλλοντα τοῦ καιροῦ των οἱ μαθηταί.
Ἔχετε τὰ δέοντα παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Μάρκου καὶ παρ' ὅλης τῆς οἰκογενείας του καὶ παρὰ τοῦ Δημητρίου Κωνσταντοῦ. Γράφω τὸ τοιοῦτον ὅτι ὁλόχληρος ~~ἐμπορικὴ~~ τὸ ἐμπόριον δωρεάν, παραπαίω ἴσως εἶνε δυνατὸν νὰ μοῦ ἐνίοτε. Γράφω ~~ὅτι~~ ~~τὸ~~ τὸ παροῦσάν μου γιὰ νὰ γνωρίσῃ ὅτι ὁ Προσωρινὸς ἐμπορίου ἐπέτρεψε ὅτι αὔριον ὁλόχληρος ἀνοίξῃ τὰ σχολεῖα του. Μόνος δὲ ὅτι τὸ τάξιμον διορίσθη ὁ τοῦ ἐμπορίου Βασίλειος Κ. Βίλας, τοῦ δὲ Εὐαγγέλου Ν. Μωραΐτης τοῦ ἴδιου διο-

ἐνοῦ τὰ δεξιὰ ἄκρα, Δημητρίου καὶ τοῦ προ ἐμπορίου δεξιὰ ἄκρα καὶ τοῦ ἐμπορίου

Η ἐπιστολὴ τοῦ Ρώτα

Ὑποστάσαμαι τὴν ἐμπιστοσύνη σου διαφόρου λόγου δὲ αὐτὸ
θέμα μὲ χαρά

Ἐνῶ ἐδούλεψο ριζικὸς διὰ τὸ Κόρινθο, αὐτὸ ὅμως δὲν ἔδειχνε
πολὺ δύσκολο νὰ μπλαβῇς, μέχρι δὲ ὅτου ἔβγαινε ἡ ἐπιστολὴ τοῦ
μητροπολιτικοῦ ἐπαγγέλματος. Στὴ Ράπλιαν
καὶ Νιτσαίαν διωρίσθης ὁ φρέσκο διδάσκαλος Γρεμνίτσου κλπ.
μὲ ὀνομαστὴ χαρτώλη. Τὸ ἐμπόριον ἐνὸς διδάσκαλος ἔρχεται
ἀπόξενο δὲν διωρίσθης, εἶχον δὲ ἐνοικίριον τοῦ σπιτιοῦ τοῦ
ὁ νιὸς κύρη. Πέτρου Μάρκου, Μάρκου, ἀλλὰ ὁ Μαυρογιάλης
Μάρκος δὲν τοὺ διώρισαν, ἐπῆγεν δὲ ὁ Πέτρος νὰ τοὺ
ξαναμπῇ διορίσουν διότι ρόβιλεν νὰ τοὺ ἀνοικιάσῃ τὸ Μα-
θητὴ Παπαρρηγόπουλο νὰ βγαλοσουδήσῃ ταῖς σουδαῖς του.
Νικήτας

Ἔγραψεν τρὸς Σοῦλον νὰ σοὶ ἀνοικιάσῃ εὐχαριστή-
ριον ἓν μέρος τοῦ ποιοτόπου ἐμπορίου, ἐγὼ
δὲ γράφω τὸ εὐχαριστήριον δὲ τὸ στέλνω εἰς
ἐμπόριον νὰ τὸ ξαναγράψουν καὶ δὲ ξαῖ τὸ
ἀνοικιάσῃ. Νῦν δὲ ἓν ἐμπορίῳ διωρίσθη κά-
νοιος Πέτρος ἐκ Μοναστηρίου, νομίζω δὲ
ὅτι ἔνε νοῦ καλύτερος ἀπὸ σὲ διδασκάλους
εἰς ἐμπόριον δὲν ἔχει ἔβδε, ἐλαβδὲ δέρμα
κ' ἀλπαλρίνη, ἄλλα ὅμως διορισμοῦ διότι ὁ Μαυρο-
γιάλης μοὶ εἶπε ὅτι δὲ ἀνοικιάσῃ ἔχει καλὸ
κυρο. Τοῦλε ἓν ἄχρηστος ἀνοιγμασούρενος ἓν ἐπέ-
ρα νὰ ξαῖ εὐθὺν ἐπιτήδειον. Ἐσὺ Σοῦλον δια-
τηρῶ φιλικοσυναλόρενός σε καὶ ἀναμένω ταχεῖ-
αν ἀπάντησίν σας.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 26ῃ Ἰανουαρίου 1903

Ὁμῶν ἀφιέρωτος
τρὸς ὅμως φίλος
Εὐάγγελος Ζ. Παπᾶς

Καλῶς ἐπιστρέψατε τὸν Πέτρον ἐκ Θεσσαλονίκης.

Ἀγαπητέ μου φίλε,

Τὸν ἐνδιαφέροντα ἀναγνώστη μου κ. Ἰωάννην Βασιλείου Γκίκα, ἀφοῦ ἀνδρώθη κ' ἐπανῆλθεν εἰς Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ὁρθότατον θεωρῶ ὅπως παύσῃ ἢ καὶ ἀναβάλῃ εἰς Ἐφετεῖον, ἀλλὰ ἔτι καὶ τοῦ ὅτι ἐξ ὁ συμφοιτήσας καὶ ἐμπιστευθεὶς ἐρωτήσεις τοῦ τότε Ἐφετείου, ἀφ' ἧς ἔχει μεγίστην ἐμπειρίαν καὶ ἐξ' ἧς ἐπὶ τῆς ἐνεργείας, ἀφ' μαρτυρεῖ καὶ ἐπὶ τῆς καὶ ἐπὶ ἧς ἐνεργείας ἐπιτελεῖται, ὅπερ ἀφεῖται μεθ' ἑαυτοῦ.

Ἔστω ἐμπόρευμα καὶ ἡ ἀναίσιμος φιλοτιμία μὲ διπλασίαν ἔπαινον μισθόν.

Ἐν τούτοις λαμβάνω, μετ' ἄπειρος ἀφοσιώσεως.

Τρόπαιος,

Ἐν Λαρίσῃ 12. Νοεμβρίου 1913. Θ. Μανωλίδης

Σ.Δ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

180

13/12/1903

Αγαπητέ μου φίλε Δραγούμη,

Από τη μέρα που σε Μακεδονία
έβγαλα μου δεν έχασα καιρό, και τον εν
λογίου παρεκίνησα η Βασιλείου Μεγά, στου-
χω όρους σύστασης δεν είχαν αλλά ειδικω-
τη ανακεφαλαίωση. Το τι έκαμεν ερώτα
τη διακοσίες 2000 σπιτάκια του "Εμπορι"
και 10000 φύλλα καρτίνα, μόνο εκπλη-
ντικά μεγάλη επιτυχία.

Η σεβασμία φωτογραφία του Δραγούμη
από όλη την περιφέρεια του γυμνού
Μοναστηρίου, και πουρεσί δεν αίσθανα
πάθη του έμεινε, εν διάστημα δεκαπέντε
400 και βάρος τρ έχτηναν, κάτω και
εν Βοδενικοί.

Στο μέρος καταστηκή άμμοβολα-
τη εν δύο δόσεις εν καιρώ ως δέον
δεν εσπευσέω δε άκαιρος άμμοβολ εις
κου πόστιον της Ιεράς Μητροπόλεως
της αστικής της επιβαθμολογίας, η της διοικήσεως
δικαίως, για τούτο και φρόντισε δια ένα
γενοφέρεια και το χωρό όπου οδεν
εδόθη και τη συνεργάσεις, και κοίτο
ερον δεκαφτά πόσον δεν εσπευσέω
δε και ένα μέρος της σατισικής εν

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἐπορεύθην, ὅτι ὁ ἀμπελουργὸς τοῦ ἀμπελιοῦ μου
δὲν ἐφρόντισε καὶ ἔξυλε ἀνόσιαν ἀνὰ τὸν μικρὸν
ἀμπελῶνα ἔδρας, ἀφήνων σῦκων, ἀφ. σταφυλῆς
ἀδ. ἀλόγων. ἀφ. ἔξυλ. ἐλαιῶν, ἀφ. ξύλων
πυρηνοβόλων, ἀδ. βιολογιῶν, δένδρων,
ἄνθρωπος, ἔδος ἀχρείου, ταξεύθη ἀπὸ τὸν
ἀμπελῶνα, ἐπλησίασεν, βοηθ. πλησίον, ἐπλη-
σίασεν μαθητὰς μαθήσεων. τὸ αὐτὸ
ἐπὶ τῶν ἄλλων ἔργων, πλοῦτος πλησίον μου
ὁ ἄγγελος νόσου τοῦ χωρίου, ἔχειν ἀρδόσεων
ἐκεῖ ἐχθρικοί, ἐπιγνώσεων, ξένοι

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι δαὶ συμμορίαν
τουρκόπουλον τοῦ Ἐπάρχου Κοζάνης, διοικοῦν
Καστοριᾶς Φλωρίνης καὶ Κορυτσᾶς μέχρι
τέλους Φεβρουαρίου.

Μίαν μόνη παρήγορον ἔχω καὶ
ἐδῶ γάμο ὅτου ἐνεργῶ ἵνα μὲ ἐγ-
γράφῃ ἐκ παθυστερούμενα χρήματα,
ἄλλα τοῦ ἐνδοσιασμοῦ τοῦ γέρου
δὲ δίδουν ὅτι μου ἐνεγράφοντο, ὅτι
ὅσα μὲ ἀνῆκε τὸ χαρτοφυλάκιον μου
καὶ τοῦ ὑγείου ἀνεκρίθη μὲ παραγραφὴ
βάσῃ, καὶ ἀρνοῦνται ἔξοδα μέλη τοῦ
ἐν Κ. Κυνηγίου. Διότι ἐὰν μείνω
ἐδῶ καὶ μείνω καὶ ἀναβάσεως καὶ

καὶ ἦταν τόσο χρήσιμος.

Ἂν καὶ ἐρωτᾶτε διὰ τὴν ὁρόδοξη τῶν ἀγγέλων, παῖρνω καὶ μὴ μαθητὲς, ἔχομεν θαυμαίους κτίνη, ἀγραμμάτους, καὶ ἀναισθήτους καὶ τὸ χείριστον ἀάστην τέχνη μέχρι τοῦ Βουλγαρικοῦ περιγιαλίου, ὃν τὰ ὀνόματα μετ' ἐνδείξεως ἀνεδείξαμεν πρὸς τὸν κ. Β. Μεγᾶ. Διότι ὁ κ. Β. Ἀγοραστὸς θαυμάσιον χρυσὸν καὶ χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ ἐν τῷ ἐν Μοναστηρίῳ Ἑλληνικῷ προξενείῳ, ἐνοχὴ καὶ διορίζει ὅσον θέλει. Ἀναίσχυντα δὲ ἔθη οἱ ἐντοπιζόντες αὐτὸ τὸ ὀνάριον ἐναντίον τοῦ ἰδίου σεὶ ὑπάρχει οὐδὲ εἷς καὶ μὴ ἔχῃ παραίνεσιν. καὶ ὅλως εἶναι ἀγεφίβιος.

Ὅσον φαντάζομαι σεὶ ἐπιδιώκω ἐγὼ αὐτὸ μισθοὺς καὶ ἐξιώσεις, σέρεξα κινδύνους καὶ σὲ καὶ τὴν φαντασίαν ἂν οὐδεὶς ὑπῆρχε ἢ ὑπάρχει καὶ ἀναγνῶ καὶ τοῦτο μόνον διότι νομίζω ὅτι ἐντυχὼν μέγιστον ἔρωτα τὴν καρδίαν παιδίου, ἐξώδευσα ἐκ τοῦ γενικοῦ βαλαντίου μου πρὸς μεταφορὰν ἐκ Βιβλίου καὶ γυμνασίου ἔδωσα καὶ ἐκ τοῦ φορτίου μου ἐξέχυσον, καὶ ἀγοράσας

πάντα διορθοῖ.

Ἐν τοῦτοις δασπάζομαι μετ' ἀπείρου ἐρωτος ὑμᾶς ὑμῶν πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ, ὑμᾶς γέροντος τὴν ἀδελφὴν Ἔλλη καὶ τὸν ἕνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς Ἔλλη τὴν σύζυγον Κων/νου ἐξ ὁλοκαρδίου τὸ ἀδελφικόν μου φίλημα τῷ Παύλῳ τῇ κ. Νικολάῃ τῷ κ. Σκαμπέρδῃ τῷ κ. Κοντοῦ κ. καὶ ὁλοκλήρου τὸν ἐπιφερόμενον δι' ἐπιστολῆς μου πατρίδα ὑμᾶς.

Ἐν Σμύρνῃ τῇ 13. Δεκεμβρίου 1905

Ὁ πρόθυμος

Κ. Θ. Δημητρακόπουλος

P.S. Ἀναμένω μίαν τοιαύτην ἀπάντησιν τοῦ Παύλου περὶ τῆς πατρίδος μου ἔνδα πατέρχομαι.

Κοζάνης. Βιομηχανικαὶ 1800 Ἡμερομηνίαι μ. 35. Τάξεις 4. Ἀσκητικὴ σχολὴ 324 τάξεις 6 Νηπιαγωγεῖα 320 ἕδρας 1. Παρθεναγωγεῖα 320 ἕδρας 6.

Διδασκαλικὸς πίναξ

τῶν Ἑλληνικῶν Χριστιανικῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας

Σερβίων καὶ Κοζάνης.

Δ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Αὐξ. Ἀριθμὸς	Ὀνομασία χωρίων.	Ἀριθμὸς οἰκογενειῶν.	μαθηταὶ μαθήτριαι	τάξεις σχολείου	Αὐξ. Ἀριθμὸς	Ὀνομασία χωρίων.	μαθηταὶ μαθήτριαι	Ἀριθμὸς οἰκογενειῶν	Σημειώσεις.
1	Βεγίστη	100			21	Μυρόβαγιον	77	20	
2	Ραδοβίστα	56	20	2	22	Γραβάγιον	75	20	
3	Ἁγία Παρασκευή	40	12	2	23	Λαζαράτες.	44	20	
4	Κτένη	35			24	Νεζιανό.	27	20	
5	Κλάγγαρη	131	50	4	25	Λουγαρί	127	50	
6	Καισαρειαί	53	14	2	26	Μόγρον	113	25	
7	Πύργος.	24			27	Μεταξᾶ	140	20	
8	Θεοδωράρη	16			28	Θέγινον	60		
9	Μαξή	20			29	Ραΐχοβον	39		
10	Ἄνω Βάνιτσα	100	15	2	30	Κουδάδαις	13.		
11	Κάτω Βάνιτσα	38	15	2	31	Γρανίτη	45	30	
12	Μηλωνίτη	22			32	Λαβανίτσα	63.		
13	Κεραδειαί	23			33	Χασανέα	127	20	
14	Δεσύρτα	27	15	2	34	Ὀρλάτιον	20.		
15	Γιόμεγιτσα	170	60	4	35	Μασιοχώρια	140	30.	
16.	Σέρβια	250	225		36	Παγαγραίβινον	146.	60	
17	Αὐγαῖς.	12			37	Καταφύγιον	582	270	
18	Τούζες.	18			38	Δημούρη	125	20	
19	Ρύμνιο	20			39	Φετίβιανη	35		
20.	Σιδήνιον.	11.			40.	Βυβενό	700	250.	

1896/1897	1897/1898	1898/1899	1899/1900	1900/1901	1901/1902	1902/1903	1903/1904	
17	24	28	37	33	32	37	34	Στ.
35	44	50	53	57	53	42	43	Ε.
56	73	67	66	66	55	58	60	Δ.
96	90	94	82	66	60	75	88	Γ.
91	94	84	84	75	80	94	101	Β.
112	116	104	103	98	101	120	170	Α.
140	145	150	154	146	160	162	170	α.
547	586.	577	579	541	541	588	666.	ὁλικὸς ἀριθ.

Πίνακες ἐξ ὧν φαίνεται ἡ πρόοδος τῶν μαθητῶν ἐν ταῖς διαφόροις τάξεσιν.

Ἑλληνικὸν Σχολεῖον Κορυτσᾶς.

Τάξις δευτέρα.

—	—	—	—	8	8	10	7	Στ.
—	—	—	9	9	12	10	7	Ε.
—	9	10	12	9	14	14	17	Δ.
10	14	15	13	18	12	25	29	Γ.
18	21	15	15	17	28	29	28	Β.
21	18	19	27	34	47	33	32.	Α.
49	62	59	76	85	121	121	120.	ὁλικὸς ἀριθ.

Τάξις δευτέρα παράλληλος.

	14	7	9	15	11	4	12	Στ.
	15	15	20	18	9	16	18	Ε.
	23	29	27	20	19	19	30	Δ.
	61	39	32	21	30	36	38	Γ.
	55	31	23	37	45	44	39	Β.
	57	45	62	91	51	60	52	Α.
	225	166.	173	202	165	179	189.	ὁλικὸς ἀριθ.

Ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἀνέρχεται εἰς 1238. ἐκ τούτων παιδάρια 1238.

181 13/12/1903

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Αγαπητέ μου κύριε Δραγούμη.

Πρὸ ὀκταημέρου, ἔτι νὰ ἔρθῃ τὸ γράμμα μου ἐκεῖνο περὶ τῶν ἀφορολογήτων τῶν χάρτινων πακετίδων μας κύριε καὶ χαραχθῇ ὁρίζας γραμμὴ, καὶ ὁ ἀφορολόγητος χῶρος γραμμὴ ἀπὸ τὸ Κυπαρισσοχώρι ἐν Κυπαρισσίᾳ, ἀπ' ὅπου ὁ Α. Ε. ὁ πρόεδρος, ἀναχωρεῖ καταστρεφόμενος καὶ εἰς Μεσσηνίαν, καὶ τὰ ἀρνητήρια χαρακτηριστικὰ τοῦ Καλαμᾶ ἀπὸ τὸ Καλαμᾶ ἕως τὸ Καλαμάτα ἀπὸ τὸ Καλαμάτα ἕως τὸ Καλαμᾶ ἀπὸ τὸ Καλαμᾶ ἕως τὸ Καλαμάτα

εγκόρεσα δέ για κανένα παιχνίδι μόνον οι έξω ανήμερα βαπόρια.

Έλαι όμως ο κ. Κ. Κουρκούτ ένα ανταίο και μεγάλο γυρίσαι και πάνω σε περιέργεια χρήματα από επιβατικά και μεταφέρει τους επιβάτες στις ανατολικές ακτές και δι' αυτό έχει πολλή δουλειά και μεγάλο κέρδος.

Δεν έχασα και πολλούς καιρούς και έκανα μου ένα ταξίδι στη Σμύρνη, επήρα για συντροφιά μου μια νέα πολύ όμορφη από τη Χίο και μόλις φθάσαμε στη Σμύρνη, πήγα στο ξενοδοχείο Κρεμαστή όπου έμενε και ο κ. Βρεττάκος έφερε στην αδελφή Μαρίνα ότι θα έβγαινε στον κήπο και μεθύσαμε κι εκαμαμε μια μεγάλη φασαρία, και τρεις από τους Γιουγκοσλάβους Αξιωματικούς έτρωγαν και έπιναν στο ίδιο τραπέζι με τους

Μικρούτσικο ἐπιχειρημάτι σχολ
αὐλα μόνον νὰ μὴν γράφῃ σχολεῖα καὶ τὰ παιδάκια
θὰ ἔλθουν ἀπ' ὅλην τὴν ὁ κ. Κ. Κυπραίος μὲ
ἐξαιρετικὸν ἐνθουσιασμὸν ἐπιτρέπει νὰ ἀνοίξουν τὰ σχολεῖα
τὸν Δεκέμβριον καὶ ὅλην νὰ ἔχουν.

Ταῦτα ἐν Σοῦδᾳ καὶ ἐπιστολαὶ καὶ
πλειστάκις νὰ μὴν μόνον τὸ Συμβούλιον
κοινότητος καὶ ὅλη πατρίδας μας καὶ
μία πατρόσυρτον καὶ σοῦδα, ὁ κ.
Ο. Ρουσσοῦσσος μ' ἐπιχείρει νὰ ἀνοιχθῇ
ἡ διρεκτὴ καὶ σχολὴ τοῦ παρεξόκλησι
ἔτους καὶ θέλει τὸν Διαμπρεάτη καὶ
κ. Ἰωάννη Παπαδοπούλου καὶ καὶ ὁ
Γαγανὸς ἕνας τὸν Διαμπρεάτη, πατρὸς
μὲ ἐπιχείρησε νὰ ἀνοιχθῇ τὸ σχολεῖον
τοῦτο γέρου. καὶ καὶ ἐκεῖνο τοῦ σχολεῖου
τοῦ παιδικοῦ ὡς ἐγκρίνει μόνον. Ἐνδι-
ρεῖται καὶ ἐμὲ καὶ χαιρετίσω καὶ Δια-
σχολεῖα καὶ τοῦ σχολεῖου προβ δάσκαλ
ὡς ἐγκρίνει μόνον.

Τὰ ἐπίλοιπα διατελῶ ἀναφέρουσα
καὶ σεβασμοῦ σας καὶ καὶ τὸν σεβασμὸν μου
προβ σας τὸ σχολεῖον σας τὸ σεβασμὸ μου
ἐμὲ Παῦλο τὸ κ. Νικολέα τὸ κ. Μαρίνα
τὸ κ. Βασιλείου καὶ Δημοσθ. τὸ κ.

Καμμερφρ. Κονσούλ.

Εν Κυκκοβίκοις 13. Δεκεμβρίου 1903

Ο Πρόξενος

Σ.Ν. ΔΡΑΜΕΣΟΥΝΗΣ

Ἐν Κωνσταντίνῃ τῇ 10 Δεκεμβρίου 1903.

Φίλτατε κύριε Ἀγγελάκη.

Διὰ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχώρησίν μου ἔλαβα ἐνταῦθα δύο ἐπιστολάς, 3 φωτογραφίας μεγάλας καὶ 20 μικρὰς ἐν Φαληρῷ ἢ καὶ τὸ χαιρέτισμα σου δι' ἐμὲ διαμεμενοῦσαν, διὰ δ' ταῖς ἐπιστολαῖς τὰς ἀπαντήσω σήμερον 96 ὥστε ἔλαβα οὔτε μὲ ἔμοιτί στεῖλαν διότι ὁ Ἀλεξοπούλης ἄλλο φρόνημα ἔχει ἢ ἄλλο φρόνημα ἔχω ἐγώ, εὗρον ἀνάρμοστον ἵνα τὰ διαμεμενοῦσι. ἀλλ' ὅτε δ' ἀναγνῶ θέλω τότε δ' ταῖς ἀπαντήσω καταλλήλως.

Ἐπ' ἀσφαλείᾳ Πεφιλημένε ἐξ ἡμῶν.

Παπαδιαμ.

Ἔρρωσο.

Υ.Γ. Ἐν τῇ πόλει μας συνεστήθη Νοσοκομεῖον ὑπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς Χριστιανικῆς Ἑλληνικῆς Ἀδελφότητος τὰ Πέραν Γαλατᾶ ἐν ᾧ ἐργάζονται 3=5 καλόγριαι ἀλλ' ἐν φαίνεται ἐὰν Βουλγαρικὸν Νοσοκομεῖον ἢ ὄχι Ἑλληνικόν, καὶ τὰ μέλη τῆς Νοσοκομικῆς ἔχουν καλὴν ἐντύπωσιν ἐκεῖ ἐν Βουλγάροις Ἑλλάδος.

νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἐν τῇ Βουλγαρικῇ Νοσοκομείᾳ ἡ
ἐν αὐτῇ νοσηλεύοντες εἶναι Χριστιανοὶ ἢ ὄχι
ἄλλων ἐθνῶν, ἐξ ὅτου ἡ οἰκία τοῦ Παναγίου
ἤρξατο καὶ ἡ Γυναικεία ἀποθήκη, ἡ μοίρα τῆς
ὁρίζουν τὴν Γραμμὴν Ἑνώσεως ἀπὸ ἐνὸς
Γυναικὸς Βουλγάρων Ἁγιοκυριακῶν, καὶ
πυρέτου ἡ τοῦ [redacted] ἢ τοῦ Θεμιστοκλέους
ἢ τοῦ λέγουν νὰ πάῃτε ἐν τῷ Θεμιστοκλείῳ
Κοινοτείᾳ ἢ νὰ εἴπετε αὐτοῦ χὴ ὅτι
ἐκεῖ πηγαίνομεν τὴν βούλγαρα ἔξαρχον
ἢ οἱ χαιβάνοντες τὰ ἐσιδόκεια νοικοῦσιν
ἐξέτασε ἢ ἔρωτησε ἐν τῷ Προξενεῖῳ δὲ τῷ
Νοσοκομείῳ, ἢ ἀπὸ τὸ τί σὲ χρειάζομεν
Τόλμα νὰ Καθολικὴ παραδόσεως ἐνῶ τὴν
Ὀρθοδοξὴ Συμπονετικὴ ἀρχὴ ἐν τῇ βουλγαρικῇ
Προσοχὴν δὲν, ἐσὺ χαίρε ὅσον ἐκ ἀνάγκης
ὅτι νὰ γνωρίσῃ τί γίνεται ἐν τῇ πόλει μας.

ὁ Σός.

Καρδίτσα 10/24. 907

Μητέρα γλυκιά. χθες τόσο σε θυμήθηκα πάρα πολύ
και αισθάνομαι σαν μεγάλη ντροπή και αμαρτία που
δεν σου έγραψα καθόλου, ενώ έπρεπε σύμφωνα
με τα καθήκοντα μιας θεμιτής και ιερής σχέσεως
μητρός και παιδιού. Δεν ξέρω πώς μπόρεσα να
μείνω τόσο καιρό χωρίς να σου γράψω. Δεν ξέρω
αν θα μπορέσεις να με συγχωρήσεις για τη μεγάλη
αμέλεια μου. Μα ας ελπίσω πως θα μπορέσεις
και θα μου συγχωρήσεις όλα τα λάθη μου. Θέλω τώ-
ρα να σου πω πως είμαι καλά στην υγεία μου
και ελπίζω πως και εσείς θα είστε καλά. Δεν
έχω τίποτε άλλο να σου πω παρά μόνο πως
σας φιλώ όλους με πολλή αγάπη και σας
παρακαλώ να μου γράφετε συχνά για να
μαθαίνω τα νέα σας. Σας φιλώ όλους
και πάλι και σας ευχαριστώ για τα
γράμματα που μου στείλατε. Ο Θεός
να σας φυλάει όλους. Ο Θεός να
μας ξαναδώσει σύντομα χαρούμενη
συνάντηση. Σας φιλώ όλους
και πάλι και σας ευχαριστώ
για τα γράμματα που μου
στείλατε. Ο Θεός
να σας

Καστοριά 10/25 1903

1816

Αγαπητέ μου Ἠλία

Εἰς Ἀθήνας

Πρό ὀλίγων ἡμερῶν ἔγραψα πρός σοῦ δι' ὅλου ὑμᾶς τοῦ Καστοριανοῦ, ἀλλά μετά δύο γράμματά σου ἀπό 16 καί 17 μηνός ἀπορῶ πῶς νά προσφέρω τά δίκαια ἀνεῖπον καί ἀμφιβάλλω ὅτι ἔγραψον μόνον τό δημόσιον εἰς φακελλάριν 77 ἡ ἀνάγκαιον δέν μοῦ μένει, σοῦ ἐπαναλαμβάνω δέ ὅτι σοῦ ἀπέστειλα τό κόστος δημοσίου καί ἀκόμα τά φροντίσω καί μετά ἀπό τοῦ Διαβεάνου Χρήστου εἰς Μακεδονίδην ἡ Χρήστου Δημητρίου εἰς Τσαρνόγιαννην καί ἐγώ συνιστοῦμαι μεθ' ὅλου εἰλικρινείας διό τι μετά ταῦτα εὐχαριστοῦμεν καί δέν ἠμπορῶ νά τά πληρώσω ἐγώ καί νά ἔχω ἀπαρέγκλητον σου. Ἄλλην φοράν νά διακωδωνίσης τά ὀνόματά μου δι' ἐφημερίδων διότι δέν τά ἐπιθυμῶ διότι εὐχαριστοῦμαι μόνον ὅτι πράττω εὐχαριστῶ τήν συνείδησιν μου. Παρατήρησιν δέ μικράν ὅτι ἔπραξα μέχρι τούδε τό ἔπραξα μόνον διά τήν συνείδησιν μου καί ἔπραξα χωρίς νά ἐπιζητήσω κανενός βοήθειαν διά λόγου, ἐννοεῖται καί πόσον ἔκαμα καί πόσα ἀν καί ὑπῆρχον εὐρίσκομαι, ἐξοδεύθη καί ἐξοδεύω ἀν καί ὁ Ἀργύρης μου ἐπαναλάβῃ αὐτήν ὁ θεός ἦναι μέγας δέν σοῦ λέγω τώρα τί μέλλει νά κάμω αὐτήν ἀν τό καταφέρω τότε θά σοῦ γράψω καί τοῦτο ἀόριστος. Παρατηρῶ δέ νά σέ συμβουλεύσω καί νά μέ ἀκούσῃς ὡς καί πρότερον μέ ἤκουσες νά μή παρασυρθῇς ὅτι εἶσαι ὡς τά ἔχεις διότι ἤμεθα

δεν σε ξέρω κι εγώ. και εν τούτοις μη υπερφρονήσης διά την αυθάδειαν σου ενώπιον σου γίνομαι, μη παρεμφανίσης σε σωστά και τα όμορφα. είμαι γνώμης να μείνη αυτού αυτό το ίδιο και εξακολουθήση την σωστήν σου, διότι και μέσα και απ' έξω των φρονίμων όμοια έχουν τα πρόσωπα οι ανθρώποι. όσον δε δια την σχολείαν σου ερωτάς όσα γράφεις ότι δεν έχαθον τα μαθήματα ήταν εις αρχαιότερα το παρόν κύριος σε δε μαθήσει. τον μιλήσω θα σου γράψω εν δε τούτοις αυτού οι υιοί του Μάρκου και Δημητρίου και Χριστόφορος και τον οποίον η μητέρα μου μαζί με τα αδέλφια - - - - και του Σταύρου δραγούμη προς τον οποίον έχω την βαθεία στοργή και μου και όχι έχω παράπονον όλοι ο κύριος υιός δεν ενδιαφέρθη να εξασφαλίση την αλληλογραφίαν μου μαζί του ήταν η τον έδωσα μόνο όλοι εγώ με έχει το βαθύ χέρι μου και μεγάλην αδυναμίαν μου τον εξασφάλιση και μάλιστα μου υποσχέθη ότι μετά μεγάλης ευχαριστήσεως ήθελε να με εξασφαλίση ύστερα. και ασφαλώς εν τω μεταξύ αυτά

εν και μη κύριε όσα γράφεις σ' εμέ περί Μακεδονικής μας πατρίδος ανήκουν αποκλειστικώς προνομιακώς εις εσένα, ο μόνος ήμεν.

Ἀξιότιμε κ. Στέφανε Θραψανίτη,

Διά τῆς παρούσης μου ἄν καί ἄγνωστος Ὑμῖν προσωπικῶς τυγχάνω, σπεύδω νά καθυποβάλλω ἰδίᾳ θερμάς εὐχαριστίας μου καί τήν βαθεῖαν συγκίνησιν ἰδοί ἐπί παραλαβῇ τῆς φωτογραφίας ὑμῶν νεωστί τοῦ κ. Ἀγγέλου Δ. Μουμιώλε καί τήν ἀποδοχήν ἰδίων βιβλίων τοῦ συγγόνου Ὑμῶν πρός διάδοσιν τῶν ἀβγείμων γνώσεων διά ἰδίᾳ καθ' ἡμᾶς ἑλληνικά ἐκπαιδευτήρια, ἐν τῇ συνδρομῇ, ὡς μή δυνάμενοι νά ἀποδείξωμεν ἔντικα ὑφ' ὁποιονδήποτε δυσχερείᾳ, παραπέμπω ὑμῖν ὅσον δυνατόν ἐξακριβουδιόσατε ἀποδείξονσιν ἄνωθεν ἐπ' ὀνόματί μου τῇ Καϊμακάμιον διά τούς μαθητάς Παραμυθιοῦ.

Ἐν ἐσθυτέρῳ χρόνῳ θέλω ἔχειν τιμήσει νά πεδέσω ἔχω νέ ὄψιν τό ζώνρον ἀνδιαφέρον, ὅπερ ἐκτυποῦται ἐκ μέρους Ὑμῶν πρός βιβλίωσιν ἐκ μή ἔχόντων. Ἐκθέτω τήν διαβεβαίωσιν ὑφ' ἐξαιρέτου προσοχῆς Ὑμῶν ὑποψήφιος μεθ' ἧς διατελῶ πρόθυμος.

Ἐν Παραμυθιᾷ τῇ 20ῃ Δεκεμβρίου 1903 Πέτρος Δημάκου

183

Ἡγίς Υιε. Δεσπότης Γαρδικίου
(πλησίον τῆς Λαρίσσης
τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ)

Σεβασταί μου!

Ὁ ἀνεψιός τοῦ γαστρικοῦ μου ἐκ
τοῦ κοσμικοῦ νεανίσκος ἀδελφ
μαμβρός μου Ἡλίας, ὁ ὁποῖος εἶ
νε σύζυγος καὶ κατὰ σάρκα ἀνη-
ψιά μου γλυκυτάτη ἐν
ἐξαιρέτῳ καταλόγῳ. Ὅθεν ἐκτε-
νῶς σᾶς ἀφορμὴ σοπάζω καὶ
τὸ ἐξῆς φύλαξε, βοηθήσατε αὐ-
τῷ· διότι μ' ἐπιστεύθη μιὰ μυρυ-
γκιὰ ἀ' οἰκογένεια αὐτοῦ.
Τὰ βαθέα μου σεβάσ. δυνα-
θῆτε καὶ ἀκούσητε παρ' ἐμοῦ ἰδιά
Τὰ ἀπομνημονεύματά μου βιβλία
δυσεύρετα εἶσαι δὲν ἐφάνην
πώποτε τέτοια. Ἐναρ-
μόσατε παρακαλῶ καὶ ὁλοχώρις ὁ-
σον χαρτὶν πάντοτε μὲ τοίνα ἴρα
διότι αὐτὰ ἀναγκαιότατα διὰ τὸν ἡ-
μέρας τοῦ Παύλα. σοβ

Καρδίτσα
τῇ 21ῃ Ἰου-
λίου
1904.

ὁ ἐν Χριστῷ
ἀδελφός σου
Ἀθανάσιος Δουρουβίτσιος

Αξιότιμε κ. Διευθυντά
θρασύτητί μου προστάζει
μου, ὁ Αστυνόμος Κυρ[illegible]
ἐφέτος μὲ δύνη τοῦ μεσονυκτίου
εἰς Λάρισσαν καὶ χάνω τὰ
σωθικά μου ὁ ὠφ Ἀναγνωστό-
πουλο μὲ ἄφησαν ἔγκυρον
καὶ βραδυπορῶ διὰ
λιγαρσίαν καὶ δύσουναν-
τίαν δὲ σᾶς καὶ σᾶς ἀφί-
νω γονυκλὶ παρακλῶ

Δουλεύσατε τὰ βγάζω
αὐτὰ κ' Αστυνομία τὸν
Ἐγκυρᾶς καὶ Μπερ-
Ἐγκάδος, παρακαλῶ
δώστε συγχαρητήριον
εἰς τὸν κ. Ἀναγνωστόπουλο
διότι ἄφησεν μέ ἄφαντον
Ἐγκυρον

13. Νοεμβρίου 1906

Ὁ Διευθυντής

Γιάννης Ζαΐδης

Σ. ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΣ

Πάσα ἐπιστολὴ ἀνοικτὴ ἢ κεκλεισμένη
φόρτωσις ἐπιτρέπεται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ
Θεσσαλονίκης ἀναγραφομένου τοῦ βάρους

Πρὸς τὸν κύριον
Ἀθανάσιον Ἀθανασίου
Ἀθήνας

Ἀποσφραγίζεται ἀφαιρουμένου τοῦ διατρήτου περιθωρίου

ΒΡΑΧΕΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ

ΠΑΣΑ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΒΡΑΧΕΙΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

ΠΑΡΕΝΘΕΣΙΣ
ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ Η ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ
ΕΠΙ ΠΟΙΝΗ,
ΜΗ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

(Αἱ ἀνακαλυπτόμεναι βραχεῖαι ἐπιστολαὶ ὅτι φέρουσι παρενθεμένα φύλλα χάρτου ἢ ἄλλα ἀντικείμενα κατατίθενται ἐν τοῖς ἀρχείοις)

184 30/3/1904

Δεβαρέμου πόλις

Ἐμάθατε ἴσως ὅτι τὴ Κυριακὴ τὴν Α. μ.μ. ἐξεμύησα λόγον εἰς τὸ 3ον ἔτος δὲν μυρίζω σύνταγμα, ὁ λόγος ἦτο ἐνθουσιαστικώτατος. τέλειον ἐντύπωσιν ἐν ὑπερέχει τὸ πλῆθος, οὗτος παρεῖδος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου τὸν ἀγνοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ αἰσθημάτων ἑλληνικὰ καὶ τὸν ἐλευθέρων αἰσθημάτων ἔχει.

Ἐγὼ δὲν εἶπα τίποτε, ποῖος δικαίωμα, ἐπ' ἀδικίαν εἰς τοῦτο. Ναί, ὁμολογῶ, ἔχω δὲν δὲν σὰν τὴ Μακεδονία καὶ ἐκ τὸν λόγον καὶ τὸν συγκίνησιν. Ἐγὼ ὁ πρὸ ἐμοῦ ὁμιλήσαντες ἔβγαν τὴν ψυχή μου καὶ ὁ δεύτερος

ὅμως, ἐξανέβηκε τοὺς ἑπτὰ λόφους
τῆς Ρώμης, μὰ δὲν ἔβγαλε ὅτι
τὸ καὶ ἀναμένει νὰ κατορ-
θώσῃ ὅταν ἀναζητήσῃ
ἐν ὑγιείᾳ καὶ εὐφροσύνῃ
καὶ πάντες εὐχόμεθα νέας
ἐμπνεύσεις.

Τὴν τιμὴν μου ἀναγνωρίζω

Ἀθήνησιν
30 Μαρτίου
1904

Λεβαδειά μου πάρε. 1848

Κυριακή δ' ἀπ' τοῦ προχείρου ἐπιστολῆς μόρος μου τῇ 28 Μαρτίου. 1964 ἔχει ὡς ἑξῆς

Κύριοι καὶ πυρίαι

Οἱ γρὰ Σῆμος παιγνιάτες ἀπ' τοῦ βάπτιστος ξυναναίριδες, πύριοι, ἐπίτηδαι καὶ σὺ ἐμβολιμίαι, ἐμεῖ τοῦ νεοστόμου ἀδελφοῦ δας, τοῦ μόρς γρὰ ἡμερῶν παιγνιάτος ἀπ' τὸ Βαγκρίτσι Ζηγιάδος, καὶ ἀναφαίσθαι γὰ' ἀλήθια ἐπὶ τοῦ τέρου λώτου βάπτιστος, τοῦ εὐγονιμένου, παλαὶ τοῦ χόρου τοῦ π. Μακεδόνα, ἐν τῇ αὐθούσῃ ταύτῃ, ἅπις διαγεῖ γρὸν ἀναίμετον τοῦ ἀπεμπτοῦ ἥρωος Τσαβέλλα.

Κύριοι, ὁ μόρς τῶν γρὸ ἔμου. Ὅρθιναὶ ἴσι βαθιὰ ἀγοῖ ὅτι προέρχεται ἀπὸ ἴαὶ βαθὺ παρεΐας μπτσίου σαρκικοῦ. Ἐμὲ ἄμις δαὶ δαὶ δρεγίαν περὶ τῶν γονέρων ἀδελφῶν δας, ἢ ἐν τῇ Βαγκρίτσῃ Ζηγιάδι βιούσιν, περὶ τῶν ἀδελφῶν δας λέγω, τῶν βιούσιν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου παὶ Θεσσαλονίκης, τῇ ἀλλιῇ Μακεδονίᾳ, ἔνθα σάλες ἐν ἀνθρώποις σαπεροῦσες, ἔχουσιν ἐσπαρμένα καὶ βεβήματα γρὸν ὕδατος, ὃ ἐμεῖς θερο ἀδελφοί, παὶ μὲ ἄθρους τὸ ἔδρια σαρ' ὕδατι παὶ μόνον ἀναμετώνουσι τὴν βεβίωσιν τῶν παλαῶν σαλῶν παὶ τὴν σιδηρᾶν τῶν.

Ἐν Μακεδονίᾳ, πύριοι, ἐν μυρίαις, παὶ ἐν 1898 παλαὶ τῶν ἀλλιῇ ἐμεῖς γενόμεθα ἐνδιαφέροντες παὶ οἱ τῶν μητρῶν Ζηγιάδες ἐμεῖς θεροὶ ἀδελφοί. Φεύ! παλαὶ τὸ παιγνιάτες παὶ ἀ' οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ ἐπιτηδευόμενοι χῶμα ἐμεῖς ἀγαπᾶσιν, ἐνδιαφέρονται παὶ παλὰ θέλουσι δαὶ τὸ ἐμεῖς ἐν τῇ ἐν τῶν τῇ ἀλλιῇ τοῦ ἐχθροῦ

αἰφνίδιον ἐνδόξην Μακεδονίαν, ἀφήγησιν ἀρεσκάλ
καὶ ἀναβὰς ὀκαὶ ἐν διαφανεστάτῃ
καὶ ἀγγυοφυλάκῳ περὶ ἐμοῦ διημερήσου.

Χύρος

Χαταγόμαι εἰς Χασσορίαν ἐν ὑψηλῇ
πῃ ἐν Μακεδονίᾳ, ἔνθα ὀρόμετον μεσ-
μης ὀροῦβαγον καὶ ὀσπίτια ἐν ἐλαφ χόρας
κὼν τούρκων ὀραικιῶν. ἀναπαύομαι τὸν
ὅλον χάκες ἔπειτα ἀφίρνομαι τοῦ ἐν χασορίᾳ
ναραγόμενος καὶ αὐθαιρέτως παλυθόνος
βοιβόδου Μπροσφίγκου.

Ἐνθυμοῦμαι, ὅτι κατὰ τὸ 1897 ἐλθὼν ἐκεῖ
μερος τοῦ Παΐχα, ὅτε μὲ ἀγαπᾶτε ἐλθὼν ἀρ-
χόμενος ἐλθὼν ἀκαμερίαρεν καὶ ἐνθυμοῦμεν
ὅτι ἡ γυναῖκίνος θα ἐμπαλίου ἐν ἐλθὼν
περιφερὲν τὴν Μακεδονίαν καὶ φέρε κα-
λαναλίου καὶ παλαντρίζει τοὺ γυρ-
όμπον. Φεύ! πεδόβει καὶ ἐν Τουρκικῇ
πνοερπίσει ὅτι οἱ Τοῦρκοι εἰσῆλθον ἐν
Τύρναβον Χατζήφεντ, τὸν σάπιαν παλέμαβε
καὶ μπαιράκτιτον ἔρεσίαρεν, ἐνθυμοῦ-
μαι ὅμως, μοῦρκα ὅτι Δημητρὸ Μπρεν,
« μὴ φοβεῖσθε βρὲ παιδιά, εἶν Τουρκικὰ
χέρια θὰ γιὰ ἐν διαρρίκια τοῦ Τουρκικοῦ
λαοῦ »!

Ἀλλὰ δὲν παρῆλθον πέντε ἡμέρες καὶ ἰδοὺ
ἕτερον τηλεγράφημα πεδόβει ὅτι προχωρεῖ
ὁ Τουρκικὸς στρατός

Τότε παρηγορῶν ἑαυτόν, εἶν ἔρημη
μπαγιοφυΐα, θὰ τοὺς βάλω μέσα καὶ θὰ
τοὺς σιάτω σφαῖρα σὰν ἀρκοῦδες.

Τοῦτο δὲ πεδόβει καὶ μεσοχεῖμ Τούρκοι
καὶ ἐνθυμοῦμαι βέλτιστα μὲ μέτρια
πρόβατα καὶ βυζάρικα. Δὲν ἐδίσταζα
ἄρμες τότε νὰ εἶσαι ἐνώπιον τόσων μάγκων,
ὅτι καὶ βυζάρικα μας μοιάζουν ὅτι τὰ ἔχουν
καὶ αὐτὰ ἕνα κυβέρνο καὶ ἀπὸ τοῦ Δορμπού
τὸν ἀέρα ἕνα ἀέρα

Δὲν ἠξέρει μὴ καποιὸ παράξενο βούρκο
ἀλλ' εἶν' ἐκεῖ σκόπιος δόξα ἔρημα βρα καὶ
ἔβαλαι ἔλεγε εἶν' τὴν ζωή, δόξα εἶσαι-
γάθη ὅτι θα 'ρθῆ, καὶ ἄλλοι ἔρχα.

Θὰ ἦσαι καὶ ἄλλοι εἶχε, κύριε, ἐντεβαλισόθη-
καν τοῦ γουρνιοῦ κυνεργαδόρικα
καὶ τὸν πόρον παρέβαν καὶ ἔφτα
ἔνδος βαρύ, ὁ πόρος δὲ ἦταν ἔμαθρος
γέρο καὶ 'λα 'ναλλα σκοτεινὰ μαῦ ἀμά-
γουν.

Καὶ ὅμως, κύριε, πολλὰ τοῦ λόγουσιν
παρεμβόλως ἔτσι ὅτι φεύγει τὴ ἐκκλησία
τὴ Βουλγάρα χωριανοὶ τὴ καὶ 'λαῦ ἄλλα
χώρας τὴν Ἑλλάδα βαπτισμένη καὶ
ὀρθόδοξη ἀνυπόδητοι πατοῦν εἰς λάμ-
ψαν

Φεύ! ἐκεῖ τοῦ ξενιτέμου ἀδελφοῦ ἀμε-
λέμενοι, πάντα παπαχάνει οἱ σκοτεινὲς ἔφι-
μερίδαι ἐφώναζον." οἱ Ἕλληνες σφάζουσι εἰς τὴ
Μακεδονία, σκλάβωσε εἰς βοήθεια!" καὶ
ἐπαναστατοῦσι, προσκυνεμένη μάζωμα
ἐκεῖ τὸν ἀρχηγό, ἕνα τὸν γιὸ τοῦ Λαζαρόπουλου
καὶ ἕνα γιὸ Ἕλληνα.

Καὶ τὸν εἶχον πατριὰ σκοτωμένο γιὸ 'ναι
τὸν ἀρχηγὸ λαμπίσου κ. Δεβελιάδου ἕνα
ἕνα ἀγαπητικὸ ἀνδρὶ, βαρέα ἔφερε
διὰ τὸ γοναῖκα καὶ ὅλα τὸν ξενιτέμου ἀδελφὸ
Ἕλληνα -

Ἀλλὰ ταῦτα παρέβαν, κύριε, καὶ ἐνωτὶ
ὑπέρεφε αὐτὲς ἐξαπορδόσι καὶ ἔπεσα πάνω
μαῦτο τὸν γνωρίζει ἀδελφὸ μας, ὅπου
πάλαιε, καὶ εἶχαν σὰ μία πατριωτικὴ
ἰδέα σὲ ἕν πατριωτικὸ φρόνημα, καὶ καὶ
χαίρει δόξα νὰ τὸν ἴδῃ. Τὸ βρεῖ ἐκεῖ ἀδελφοί,
ἔχουν ἐκφραστικὰ καὶ ἐκφράσεις, καὶ μὲ
ἀναφορὰ εἰς Μόρεα καὶ προλαῖκες ἀνα-

ρίνουν τὴν εὐαρέσκειαν Βουλγάρων. Διὸ παθητικῶς ἐν ὀνόματι τῶν πιθανόνους σωτῆρος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου καὶ Φιλοπάτριδος, τῶν παρόδων τοῦ Εὐπατορίου, τῶν χώρας ἐπειγόντως ἵνα ἀπέχουσε ταχέως ἀφανισμοῦ τοῦ Εὐπατορίου καὶ τῶν Βαλκανικῶν ἐπιθορείων, αἳ συμπαθήσουν καὶ ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ, συμπαθείᾳ καὶ ὁμοφυΐᾳ, σώζειν αὐτὸν ἀπὸ τὸν ἐπερχόμενον καὶ ἐπιφανῆ ὁμοῦ τῶν ἀληθῶν ἐπιτόκων ἀδελφῶν, ἀπὸ ἀναφέρουσιν ἀγγέλου τὸ ἀδελφικὸν σῶμα, ἀν ἀναφέρουσιν ἀγγέλου τοῦ ἐφοπλισμοῦ, τοῦ ἥρωος καὶ ἁγίου παθητοῦ, καὶ τότε θὰ ἰδῆτε πόσον δίκαιον ἐπιμένω καὶ σεβασμοῦ ἀνέκαθεν οἰκιδικὴν ἀνθρώπων

Διότι φεύ! ἂν μπορεῖ εἶσέτι Βουλγαρικὴ ἐπιγραφὴ ἐφημίνη λέγειν τὸ ἐθνικὸν χάτρον.

Ζήτω ἡ ἀδελφωσύνη.

Ἐν τοῖς σκαφεῖ μετὰ τῶν προσπινόσεως πρὸς ὑμᾶς ἀναφέρω.

Ἐν Δονάκιοις 31 Μαρτίου 1904

Χρῆστος Δημητρούκης

30/3/1904

185

Δεβαιοτέρου πλήρ[ους]

Α.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Νὺ ὑπερορισθῶ 28 καρεκλάτος μετὰ ἔμφυτου πόθου τοῦ ἐν Μοναστηρίῳ πρόξενου τῆς Ἑλλάδος Κου Κου Καμπέρη, διότι τὸ προξενεῖον σὰς μετέβαινον καὶ ζῶντας εὐτυχεῖς.

Χθὲς δὲν δοέσσεγον καὶ τὴ ἀνάδεξη τῆς ἐπιγνωσθείσης βιβλίου, ἄτινα ἔχω ἀγοράσῃ καὶ τὰ ἐν Ἐρυθρίᾳ ἔμπιστή ἐπιγνῶσι· δὲν ξυλῶ τὸ ἀληθέμου, οὐχί, διότι ἐδέγωσα ὡς ποιῶ-ντα ὅτι μὲ ἐγγίρουσι ἡ κ. Μαλαγία Π. Μιχαὴλ καὶ ἐδώρη καὶ εὐχαριστήρου ἐκ μέρους τῆς ποιή-τρος· τὴ ἀνάδεξη ὅρες τὴ δίδω καὶ καὶ μετ' ἐμοῦ ἐνδιέσπασαν μαζί μου, μόνον καρεκλάτος ἐξ δικαιοῦ ἐν Ἐρυθρίᾳ καὶ δοδὴ ὥρας, διότι εἶχε ἀνὸ ἄλλος ἀγῶνα, καὶ ὅταν φθάσω καὶ ἐξ Ἀθηνῶν δίδετε ἐκεῖ ἐν Ἐρυθρίᾳ τῆς κ. Α. Ζάχου κ. βιβλιοκρίτη.

Περὶ δὲ τῶν ἔξω δὲν δὲν ἐπιστρέψασαν καὶ ἐγγράψω, διότι τὸ ὕφος καὶ ἀνεξέσεγον μαζί μετ' τὸν χαρὸν τῆς Μακεδονίας τοῦ Μ. Χρυσοχόου ὃν ἔχω δῶρον, καὶ δ' ὃν ἐγγράψω καὶ δέκα σελίδες χρόσια διὰ καπὸν καὶ ἀναγνῶ.

Ἐκ τῶν ἐχόντων Καστορίας ἀπεστέρθησαν μέχρι τῶν ἀναχωρήσεως μου 40 μαθητῶν τὸ μεῖον ἔχει βιβλίον τὸ δὲ ἕνα τῶν ἀξιοῦ του!! διαμονὴ τοῦ προσωπου

Οἱ καθηγηταὶ ἐκρούσαν τὴν λειτουργίαν
μὲ τὸν ἐχθρόν τοῦ καὶ ἦτον τὸ πανεπιστήμιον. Διὰ
αὐτὸ καὶ γράφετε ὅτι ὁ Ν. Μητρόπουλος κα-
θαρίσας τὸν ναὸν τοὺς διαλάχους καὶ τοὺς
μὴ διαπορεύεσθαι διὰ ἱερᾶ χρήματα ἀπὸ
χώρας καὶ ἀλλοῦ. Ὁ μεγαπρωτεῖος δὲ τοῦ
μύρου τοῦ λαβόντος δὲν ξεπορώθηκε

Ὁ Παλαιολόγος ..... οὐ τὸ εἰπόντα
μὲ καθαρεύουσα, ὁ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν ἐκ
τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, προδότης, αὐ-
τὸς, ἐπιστρατεύθη καὶ μαρτύρησε τοῦ ἐκεῖ.
Τὸν δεύτερον καὶ Δούκαν ἀδελφὸν Γ. Μιχα-
ηλίδου, καὶ βουλγαροδιδάσκαλον ἐν Νέσα-
μίῳ ἐν ἀνυπαίρτῳ βουλγαρομανίᾳ κοινό-
τητι, ὁ ὁδηγὸς τῶν πυρετῶν ἐκ Νεσαί-
μιον κ.τ.λ - κ.τ.λ. Νὰ ἐλληνοδιδάσκαλος!!!

Ἔχω καὶ γράψω ὅμως ὅτι οὐχὶ διαφέρει τὸ
ὄνομα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου ἀγρα-
φῶν ὀργάνων καὶ διὰ αὐτὸν τὸν Πρωτοσυγγε-
λὸν ἂν ἔχω νὰ ὅμνω τὸ φυσικὸν ὁ πανσόφιστος
αἰ ἔχος πάρεσιν ἐσωτερικόν, αἰ ἐχθρὸν
πάρεσιν ἀκαρπεῖον" καὶ ἔστιν τὰ
ραδέμματα ὅτι αὐτοὶ εἰ ἐκείνους πα-
ρατηροῦσιν, διὰ αὐτὸ καὶ δὲν γράφουσι τῷ
ἄρθρο

Ὁ κ. Ε. Μεταξᾶς ἔχει δίκαιον καὶ ἐμαρ-
τύρησε καὶ τὸν χαρὸν Κοζάνης καὶ
λέγει διὰ αὐτὸν ἂς ἐρωτήσῃ ἑαυτὸν ὁ κ.

Γ. Μπαξάς, ενέγραψε τον νόον του εν τω Μι-
κρά οι γονιοί του Ελληνας, και σοβαρώς δεν εξ-
ετόρνισε τα μύρια έλαιον του έθνους, είς
ον ούτε βγήγορ του ανετόρνισαν "Εχω και εν-
σχημ'ν του δι' ής παραβάζει το έθνος και
κι' επιχείρησιν προβ δεσποτικήν μεθα-
γωγ' ίχθυος. Αύλαι δίναται να' λαλήσ. και
λ'μπρέψη προβ άλλους ούχι προβ τουρκόπουλα
και ιερείς και περιπερχόμενος λαϊκικά
καϊμακάμ'ου επιχείρησε χωρίς ούδε γενικήν
να' εισοδιάσ'ν.

Δυναμηθ'ν διότι δεν τον έδωσα δω-
ρεάν βαρύγυρον κι' αγορά του αγγαδ'ν του
Εφτανησιού ή βάγα του ελεύθ. μόνιμα δεν βάγα εμ'ν
προβ μίαν αγοράν έφτασε να' φέρω χρυσάφι
φορτίον, και έπειτα, ερωτήσασε παραπανώ,
έδειξεν εμάκρυνεν ενδιαφέρον προβ μεταφο-
ράν. Να' ειπωθή δι' όσα τον έδωσα και
όχι μεν' ηρώτησε υπό αγορανόμου
ούτ' ούδε δρίσε εν τη οικίαν έλα παρε
να' με ευχαριστήσ. Και όταν τον επρόλεγα
να' μη σπαταλάσ εύρισκε αφορμάσας

Δεν με επιτρέπει ο καιρός και βάγα
αύριο και βάγαν δύο εμπρός ορεκτικά και
ενδείκν. Έρικα. Έχετε χρήματα να' τους
δίνετε να' ερώτησα δρυμύθια εξ αρχής

Ο ενδιαφερόμενος ευχαριστεί θερμότατα τον φίλον του και ενθουσιάζεται από την καλήν του ευχήν και δι' αυτής εκφράζει εν εν σύντομα γράμματα, άπερ σας δέχεται και βραβεύει τας προσφοράς μου.

Αφού τούτο επράξατο ο κ. Γ. Μελάς δεν αναφέρει τίποτε του δράματος και τα περί αυτού εκφράζεται εν τοις δρόμοις τοις κατωτέρω, και επειδή μόνον τούτο ζητεί.

Τούτου ενθουσιάζεται δικαίως, αλλά ίνα ενθαρρύνη τον Α. Ε. ο κ. Γ. Μελάς λόγους δεν θέλω, διότι και έργα και όχι μόνον λόγοι τοιαύτης έτυχεν εν Ερμουπόλει επιδοκιμασίας εξ 60 χρόνων και εγένετο φαίνεται. Έφερε και πατρός όλον ενθουσιασμόν εκδρά και εγώ επιθυμώ δι' τον ευχάς, όπερ πιστεύει ο εις κυβερνήτης πατρός επιθυμεί δι' με και επιθυμεί ο κ. Κ. Κικέρωνος.

Ταύτα δε προς τας συνεχαρτίσεις αυτού επιστολάς.

Ταύτα επί τω παρόντι διατελώ μετ' ευφημίας

Ο Θεόφιλος
Ζ. Δούκας

30 Μαρτίου
1904

1/4/1904

186

Σεβαστέ μου πάτερ.

Σ.Ν.ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΥ

Φέρος τα σταυλίσαν μεί ένε νεῦ δέν φοβοῦμαι καί χαρεῦ καί ὀμεγῦ σῶν ἐπῆς. Τοῦτε φοτογράφ μεί ερωτεύη καί ἀνοσεύω καί τόν Λόρδ, ενεργοποιᾶς, ὃν ἐν τῇ ἐν Μοναστηρίῳ ἐγκαινίσαν ὀρείῳ ἐξεφώνησα, ἅπα σταυλίτε ὅτι ἐγώ δέν ἐπιστρέφω ἐν Τουρκίᾳ

Κύριε.

Πρώτερα σάπια σταυρᾶ ἐμαυτοί εἰπῶχῃ σταί λαβ χαιρετίσας μου χαρᾶ ἐκ μέρου τοῦ Βυρ-Λόρδας, ὅτι εὐχόμαι καί ἀντεπεξέβαι εἰς τάς σόδους, τῶν ἀνοιγεσάπιαν τό σωριαστίον τοῦτο καί ὅτι πραγματοποιᾶ ὁ διαπαύς σόδος ἐν σχεδόν καί ἰδέαι καί χαμαίσας εἰς σωριαστίον

Ἐνί τῇ δοθείσῃ δέ εὐκαιρίᾳ θέμω σ' Τσχυρίδας ὁμιγῆσαι περί ἐν ἐκ λαβ Ἐλευθέρας Ἑλλάδος καί ἐννοήσεων μου, εἰς ἣν προέρχεται εἶχον ἀπόχρεως καί ἐξ ἧς προϋπῆρξεν ἐξῆλθον ἀποφασίσει λαβ ἀρίστας ἐντυπώσεις (μιμῆσαι περί ἐν καί τήν ἀφῆν μου δίδει ἐκφοβοῦσεν τῷ μεγίστου ἐνδιαφέροντος καί εἶναι)

Κύριε

Ἐπίρξαν καί ἐναέρχονται μέσθαρχα σταί χρα καί λαβ Παγκοσμίους ἐκθεσείας καί ἐν Σαίντ Λουϊ ἐφοναξάν δέν, σῆμες διαπίδουν δεῖ καί καί ἀριστερά καί ἀπό τοῦ βήματος σχεδόν ἐξεπορεύοντο ἄνδρες κατοί τοῦ ἀβασίστου ἔργου γένους καί λαβ ἐκκλησίας, καί ὅτι τί μεγίστ Ἑλλάβ σύδεσίαν σοφρόν πρέφει ἐφοβ Ὑμᾶς καί ἐν τῇ Βυζαντινῇ Ἑλλαδικοσίας, καί ὅτι ξένος μαβ θεωροῦσι, καί ὅτι πορεύομαι σ' Ἑλλάδος Ἕλληνες τόν μακαίρου ἔτους.

Ἐμὲ ὅμως ἄλλη ἀνησυχία πλημμύρισε, ἐδῶ καὶ μερικὲς ἑβδομάδες τώρα, τὴν ἀνησυχία καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ δείχνανε οἱ ἐλεύθεροι ἀδελφοὶ μας Ἕλληνες γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Μακεδονία. Ἀπὸ τὸ πλοῖο μὲ τὸ ὁποῖο ταξιδεύανε γέροντες ὅσους καὶ μεῖς φέραμε βαρέως καὶ δεν-δαδημένους ἀπὸ τὶς νοσταλγίες τῶν νοσταλγῶν ἀδελφῶν μας.

Ἔγραφα, κύριε, ὅτε ἤκουσα, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὅτι ὁ γέρων τοῦ "μπάτσα δὲν ἔχει ἀγαπητὸ ἀντικείμενον, δώσε με μίαν ἀγκαλιὰ καὶ δύο λόγια ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ἀδελφοὺς μας Μακεδόνας"

Περάσανε ἀρκετὲς ἡμέρες καὶ ἀφοῦ μὲ χρυσοσφιγκτὴ ῥώσικη ἁπλότητα σᾶς ἐξιστορήσω τὴν ἀνησυχία ποὺ ἔνιωσα ἀπὸ τοὺς ἐλεύθερους ἀδελφοὺς μας, ἐν ὀλίγοις ὅμως, θὰ σᾶς εἶπα τὴν ἐντύπωσι-ασιν ποὺ μοῦ ἔκαμε ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἐπατήσαμε τὸ ἐλεύθερο ἔδαφος τῆς Μακεδονίας.

1ον. Ὅτι οἱ ἐλεύθεροι ἀδελφοί μας καὶ ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἔμειναν κατάπληκτοι χάσκοντες ἐν Μακεδονίᾳ ἀναθεν, διότι ζόφος ἐπολιτικὸς ἐπλάκωνε τὸ ἔθνος.

2ον. Ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀφημέρου πράξεως καὶ ἐργάζεται διὰ τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα· τοῦτο δὲ καὶ ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς ἀπεδείχθη, διότι κατὰ μεσονύκτιον παρέρχεται καὶ πάλιν διὰ ὑποβρυχίου ἐξαποστέλλουσιν ἔγγραφα, καὶ ἐδέχοντο καὶ τὸν ἡχόντα Μακεδόνα εἰς ἀκρόασιν.

3ον. Ὅτι ἂν διὰ τῶν μεταπρεσβευτικῶν καὶ Ἑλληνικαὶ διπλωματίαι ἐν Μακεδονίᾳ θὰ προκηρύσσω τὸ παθος.

4ον. Ἐδείχθη διὰ ἐπιτρέψεως καὶ ἡ ἐπαρχία Ἀμυνταίου ἦτο καὶ ἔχει παρὰ τὸ ὄρος αὐτῆς καὶ τὴν Ῥωσσίαν καὶ διὰ μέσου τῆς διὰ σκοπὸν τὴν ἐπιστροφὴν τῶν Ἑλληνοφώνων, πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτ

προσπαθούσαν πάντοτε, νόσον μέγιστον κατ' ἀπόλαυσιν καὶ μίαν παράλογον ὀδύνη, ὅτις διὰ χρυσοῦ οὐδεὶς ἀπολύεται, καὶ ἀπελευθέρωσιν καὶ ἀπὸ δαιμόνους διὰ τοὺς ἐμπορίου καὶ τοῦ θεοῦ.

5ον δὲ διαβεβαιοῦ ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν προέκυπτεν νὰ ἐπαναληφθῶσι τὰ γεγονότα ἐν Μακεδονίᾳ μετὰ τὸ πρῶτον πρόσφατα καὶ τὴν πρώτην νίκην ἔθνους ἐν Μακεδονίᾳ διὰ σπουδῶν εὐ γεγράφασι, ἀπὸ τὸ γοητικὸν δεῖ λαβεῖν ὑπ' ὄψιν ταῖς περιστάσεσι τῆς, οἱ ἐχθροὶ ἀδελφοὶ μας, ὅπως διὰ ἐμποδίσωσι τὴν ταχεῖαν καταστροφὴν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου ἢ νὰ μεταβάσωσι ἀναιδεῖς θεαταὶ ὧν ἀδίκως καὶ ἀπ' αὐτοὺς σφαγεῖσαν ἀδελφῶν τας

Διότι, ~~ἄγιε~~ κύριε, τὸ ἔθνος ἐνδιαφέρεται νὰ παραμένῃ παρθένον τὴν Μακεδονίαν καὶ τὸ 1897 ἐπροτίμησε νὰ παραδώσῃ εὐ ταῖς χεῖρας τοῦ βαρβάρου τὴν θεσσαλικὴν χώραν αὐτὴν ἢ Μακεδονίας διότι ἐμπόρεσε πρὸ πάντων προκειμένου καὶ διὰ προκήρυξιν οἱ στρατοὶ Τούρκων διὰ προέβαινον εὐ φάραγξ καὶ παρεμπόδισε εἰς τοῦ νὰ αὐτοῦ τοῦ Δουγάνη ὁ ναύαρχος πυρπολήσεως πρὸ τῶν διαπλοῦν Μουδανιακῶν, ὧν προσπάθει τὴν ἐξέρχεσθαι κατὰ τοῦ Ροκφελλέρ, ~~καὶ~~ τοῦ ἐνδιαφέρεται τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ Μουδανιακοῦ πρόπυργος.

Τώρα ὅμως ἐπρέπει βέβαιον ὅτι δὲν διαφέρει εὐ τὸ ζῆσαι τοῦ Κυρίου, διότι εἰλικρινῶς ὑπάρχουσι ἄρρωστοι φρονοῦσι ὅμως

Ἡμεῖς δὲ ὡς ἀνάγκην ἐνδόξων Μακεδόνων κατὰ παθῶν ἐνεκαυχόμεθα καὶ φωνὴ προσερχομένη ἐν τῇ ζάφῃ τῶν πατέρων μας, ὀφείλομεν νὰ προμηνύσωμεν σάλπιγγα νὰ ἐπάσωμεν νικηφόροι καὶ οὔτως μὴ ἴδωμεν αὖριον καταλαμβανόμενον τὴν χώραν ἡμῶν ὑπὸ βαρβάρων δεσποτῶν

Οὐδὲν δὲ καὶ μᾶς κοπίου, ἔχουτες κάποτε νὰ ὄψη τοὺς γόους τοῦ μεγάλου βασιλέως.

« Ἐξορίαν δὲν φοβοῦμεθα διότι ἐξόριστοι εἰμεθα ἐνὶ τοῦ πόσμου τούτου, ἀπώλειαν περιουσίας δὲν ἔχομεν, διότι οὐδὲν ἔχομεν, ὅταν ὁ θεὸς θέλῃ, βασανιστήρια ἐνίστε καὶ ὁ ἐναίσιος ὠφελεῖται καὶ θεωρεῖται ἡ τροφή, θάνατον ἐνίστε διότι ἔτσι θὰ ἀναπαύσωμεν καὶ ὁ ἀνὴρ κακοήθεις βάσανος ἀπὸ τὴν τῶ ἀνδρί.

Ἐμεῖς οὐδὲν πρόκειται περὶ ἐκείνων τοῦ θεοῦ καὶ τῶ κακοήθους οὐδὲν ἀξ μᾶς θέλῃ σοῦ οὔτε κόμη οὔτε βασιλεύς. Διότι Σᾶς ἔτσι ἐπαναφέρεται τροπαιοῦχοι.

Ταῦτα ἔχουτες νὰ ὄψη, ἀκόμη τὸ νέον τηρῶ, καὶ πόλαι τῶν θαυμασίων τῶ κακοήτων τῶν βαρέως σήμερον σκεπάζουσα ἐφ' ὅλῃ πρὸς ὅλους, ὀφείλετε ἂν τὸ ἔργα ἐσοχὴ καὶ χάνῃ τὸ καὶ ἔσω καὶ ἀφεντιὰ τὸ τροφὸ σου ἐπαφος, καὶ τότε καὶ ὁ θεὸς μεθ' ἡμῶν θέλει εἶναι Τέλος

Ἐν χόρῳ μου ἐπανῆλθα ἀπὸ Ναύ Ναύ καὶ μόλιστα ἐπεστράφημαν

Ἐν τοῖς ἀκόμη μεθ' ὑγείας,

Κρὸς Δημοσθένη
Ὁ ἀδικαίωτος

Ἔρεσσον ἐν Λέσβῳ
τῇ 1. Ἀπριλίου 1904

6/4/1904

Δεσποτικὸν μετόχιον

184

Υἱοὶ τοῦ κ. Ἀριστοτέλους μετὰ χαρᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἐπιμεληθῆτε, ἵνα ἐξετασθῶσιν, πρὸς τὸ συμφέρον, οὗ ἕνεκα ἔρχεσθε.

Ἐμὲ, δεσποτικὸν μετόχιον, οὐ τοῦτο δεῖ σύγχυσιν τοῦ ἔργου τίνος ἢ ποιεῖ τὴν χάριν ὅτι δεῖ ὀφείλουσι μέχρι σήμερον τὸ συμφέρον, ~~δεῖται~~ οὐδὲ μὲ ἐμπίπτουσι, ὅτι χρεῶν ἀμφιβολίαν καὶ ἔχει καὶ μᾶλλον ἀποσκέψεως. παραίτησιν τὸ δ' οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν παρέχον. δεύτερον ἄρα ἐκείνους οὐ λέγεσθαι ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐκείνου δὲ οὐ χρεμπὴν παρέχει ὑποδοχεῖσθαι οὐδεὶς ἐνταῦθα ἔδειξαν ὅρον ἢ καὶ παραιτεῖται καὶ τὸ ἀφορμὰς

Ἐμὲ ἐνδιαφέρει τὴν ὑγρασίαν μὲν
παθυντερουμένην χημικὰ μὲν
μὲν ἐν Μεταστρίᾳ σροξενεῖον μὲν ἔχει
δος ἔαν τὰ ὑγρώσω πομμὲ· ἔχω
τι δὰ πάμω δεῖ μπορῖμε.

Ἂν ερος τὴν ἀλλὴ σαμπόδαμεν
κορμὶ με ἐνδεχόμενε αὖθες γεν'
ἐναντίβιν ἔχα με τὶ κορδιὰ
παν' ἀφοῖ σὰ μὲν ἀνυμένα παὶ
μὲν ἐγγρεφὲ εἰν τὸ Πανεπιμίο-
ν, πὲν χάν' ἀνοῖλον πὸ σαὶ
κορμὲν χέρνε παδίσαμεν τὸν ξ
ένονες ἀ'σεῖνε μὲν ἐνορμὲν
παποσκοπιὰσεν ὅσοῖαν δὲ'
ἴχὶ θα' εἴρι ἐν Μαμεσσοῖαν
π' ἰναὶλν ερος ἐμὲ' σαμερὶ
αἰρνοῦ. Δὲν ἐξέρχομαι σοὲ εἰν
λαὶ παφεκὶα μελαβαίνε ἀχε'
γονοῖ λιες παὶ ὅλ σερὶν

σαρά'πις δέ καί πάς πορεύεται
εἰς τόν ν. Γερμανίαν ὅτι μελλουσι
νά δέν τό ἀφήσουν, καί προφάσις
ἄν μή μέ βγέουν οἱ χωρικοί
εἰς τοιαύτην καταστασιν καί δι'
ἡμᾶς ἀγωνιζόμενοι" βλέπει ἄνθρ
μέ εἶναι ὅλον φόβο καί δέν ἴδω
ὁ ν. Κ. Μιχαήλ φέρει δέ τόν Π. Μι-
χαήλ ὅτι σήμερον εἶδον ἐν Κηφισιᾷ
μέ εἶναι ὅτι ἐρχέ ἐν Μακεδονίᾳ
νά μήν ὁρκοῦν ἵππους. Δέ σᾶς λαν σαρ'
ὅλο ὅτι ἐρχέ ἐν Μακεδονίᾳ οὐδέν
δέ εἶναι τοιοῦτόν τι, διότι θαι πάλι
δημοκρατικόν νά' ναι δίδω τοιαῦτα
καί δέν ἤμην λύσιν ἔρχομαι,
ἀφοῦ μέλλει τόσον σεβασμιόν δη-
μοκράτορα τήν φιλοτιμίαν δα
νά' προσέλθω καί τό' προσέλθω
ἐκ παρεισδύσεως.

Ερωτήσατε έναν μέν συγγραφέα
κεφ. Κ. Μάνου συνεργασίαν
φιλογραφίαν σας εν τη οδώ-
αν μου και έφυγαν
Αλλ' αύται έχει ο πόρος.
Εν τούτοις σαλπίγγι μιδ' ένορμήσω
Πρόθυμος
Εν Δόναις Κ. Μπουρνιάς
6 Απριλίου 1904.

187α

Περίοδοι ἐπαρχιῶν
ἐν Μακεδονίᾳ.

Ἡ διαφορὰ ὧν ἐργαζομένων νοτίων
τῆς Μακεδονίας, νοσοποιῶ καὶ μέχρι
σήμερον τοὺς Βουλγαριστάς, καὶ ἀσχολεῖ
ἡμᾶς. Διότι φρόνιμοι καὶ ἀνεκτοὶ ἐπε-
τρέψαμεν πρώτον καὶ ἐφροντίσαμεν διὰ ἀν-
τοῦ μέσου ὅπως ἀρθῶσιν ἀναμφιβόλως
καὶ ἐνόψει ἀσθενεῖς ἀνενόητοι.

Πρὸς τοῦτο δὲ νομίζω ὅτι καλὸν θὰ
ἦτο νὰ ἐμφανίσωσιν αἱ ἐν τῷ τόπῳ ἀν-
τιδημηγορίαι, ἐὰν δὲ εἶνε ἀνάγκη καὶ
διεξάγωνται συζητήσεις, αὗται δὲ νὰ
γίνωνται ἐν ἀθαδείᾳ πρὸς ἀναζήτησιν
τῆς ἀληθείας καὶ ἐξαγρίβωσιν
ἰδίων ἐθνικῶν συμφερόντων. Δὲν ἔχομεν
μόνον τοὺς Βουλγάρους, ἀλλὰ καὶ
τὴν Ρωμανικὴν προπαγάνδαν,

πῶς ὁσημέραι ἐκεῖνος καὶ ἐκφράσῃς
ἧς. Φρονῶ δὲ ὅτι καὶ τοῦτο φθέγο-
μαι καὶ ἔχωμαι ὑθ' ὅρμι καὶ καὶ
μὴ ἐμμελοῦνωμεν τὸ γράμμα
ὡς ὅμως ἀδύνατον. Περὶ τούτου
διέστομαι καὶ γράψω προσεχῶς"

Σεβασιέ μου κύριε [redacted]

Ἂν καὶ ὁ κ. Κ. Μεγὰς μὲ εἶπε
νὰ μὴ γράφω, ἐν τούτοις τὸ μὲν
διότι οὐδέποτε θὰ φαντασθῇ ὅτι σε-
βασμοφρονεῖτε ὑμεῖς ἐπιστολὰς παρ' ἀνδρῶν
ὧν πονοῦντων τὴν πατρίδα, τὸ δὲ
διότι ἡ φιλοπατρία μέ ὠθεῖ τοσοῦτο
καὶ αὐθις νὰ σᾶς γράψω. καὶ τοῦτο
διότι βαθὺ τοῦ Ν. Καμαρούτη ἐπιστολὰς
εἶδον σπανιωμένας εἰς καφενεῖον Λον-
δῖνον.

Ἐγώ, σεβασιέ μου κύριε, ὄχι διὰ
τὸ καφενεῖον Λονδῖνον δὲν εἶμαι ἀξ-
λά οὐδὲ νὰ παρουσιασθῶ εἰς κον-
σώμον, διὰ σοβαροὺς λόγους. οὐ καὶ
ἐδήμωσα. Ὁ Παῦλος ὅμως νὰ μὲ εἰσῇ
ὅτι ἐγὼ σᾶς κατηγόρησα ἐν Μακεδονίᾳ
οὐδέποτε ἤλπιζον. ἐὰν τὸ μωρίζῃ
θετικῶς ὅμως
τοῦ παιδιστεύω καὶ μὲ τουφεκίσῃ
διὰ πάρα δεσμοῦ, ἵνα μαθοῦν καὶ
ἄλλοι ὅτι οἱ ἀνώμονες τουφεκίζονται.
Πάλιν νομίζω δὲν εἶχον φρεμάδι

αἰφνιδίως διεμοίραζον μεταξύ τους
σεβασμοῦ καὶ φωτογραφίαν δας καὶ
δας παντοφλᾶ, ἐνῶ παίζουν ἡ
τὸ περσότικο ὁ Θεοφύλακτος καὶ
Παγκρίδου τὰ μεγάλα ὁ Παύλος
καὶ σύναθε καὶ ἐρωτεύοντο τὸν
Φρ. Μάϊον καὶ τοὺς λόγους αὐτῶν
μαζύ του, σὰν ἔλεγε ἡ φωτογραφία
δας εἶν ἐκεῖ σπίτι μου, ὅταν γυρίσω
καὶ ὁ γαμπρός μου ἐπιχειρηματίας παρ'
ὑμῶν δέν ἔπραξε τὰ καὶ ἐκεῖ τοῦ
σεβασμοῦ μου εἰσέτι κ. Π. Μεγρῆ ὅτι
δέ διεμοίρασα καὶ ~~φωτογραφίας~~ φωτογραφίας
τοῦ ἀντιπλοιαρχικοῦ Γεωργαίτη
δέν τὸ ἀρνοῦμαι. Οἱ Μακεδόνες σο
Θοῦν φωτογραφίας ἐξήτουν ἀξιωμα-
τικῶν. Διατί δέν μ' ἔλεγε ὁ Παύλος
ὅ Βασιλάκης ὅτι τοὺς ἐξήτησα;
Καὶ τώρα μ' ἐξηγοῦσαν ἐν Μα-
κεδονίας. Ἀλλ' ὄχι ὡς μέ σοῦσα τὰ
ἄλλα καὶ ὅτι ἐμπιστεύονται ~~δάκνω~~ δι-
ὰ αὐτὰ τὰ γαμπρικά χαίρω ἐκ

πατρίδος καὶ πρὸς τούτοις ἀδύνατ[illegible]
νὰ μὴ τοὺς δέβωμαι καὶ διὰ τοῦτο ἀ-
ηδρμι διότι μὲ ἐπροσάτευσαν.
Προχθὲς δὲ εἶχον ἐξέλθει εἰς Κηφισιὰ
διὰ νὰ τὸν δώσω ἀντίγραφον τῆς πρὸς
τὸ Ὑπουργεῖον δοθείσης ἐνδείξεως μου
καὶ δύο ἄλλας ἐνοχλίας εἰς Μανα-
σερίου τε καὶ τὴν Ἰωαννίαν εὐδόμη-
μος καὶ λίαν φιλοτιμούμενος διὰ
τὴν κ. Νατα χίαν.

Διὰ τὰς παρούσης μου δὲ ἔχω
νὰ σᾶς εἰδοποιήσω καὶ ταῦτα.
Δὲν ὑπῆρχε ὁρδὴ ν' πρὸς τοὺς Ε. Μάνου ἐξ ἔμ-
πορείου βεβαιώσεως καὶ ἀσφαλίσεως, διότι
θὰ ἐθεωρεῖτο ὑπερβολικὸν ἂν δὲν
τὸν προσκαλέσω καὶ ὁσίαν τάχιστα
θὰ εὑρίσκεται ἔξω χωρίζεται. Διότι οὕτω
εἶδε " καλλίτερον μὲ τὸν τελεγράφημα
σημαίνω καὶ εἰς τὸ προξενεῖον ὄχι.
διότι ἐννοῶ ὅτι μοῖς θεριθαίξουσι "
Διὰ παθητικὸν λάβετε γεν'
ὄψιν τὸν θαμιὰ κοροβέον εἰς ἀλ-
μυρισσάνης, καὶ ἂς τὸν δοθῇ ὀξυ-
νὴ ἀπάντησιν, ἐντὸς ἂν λόγου

δυνάτεον δὲν σᾶς ἐνοχλέσουν, μόνον
[redacted]ομεν καὶ αὐτοὶ νὰ ἐλάσομεν
τὸν Ἡλίαν σαρακοστήν, ἡ δὲ δυ ἔσω-
θησα ἀνυπέρμετρον ἄξιαν παλαιοῦ
ἐφοδιάου μὲ χρήματα, διότι μὲ τὸν
ἀνεψιόν μου οἱ εὐποτατοι.

Ἐξ τοῦ Παπαλχρήσου νὰ μοὶ ἐπιστρέψῃτε
τὰ ἔγγραφα, καὶ ἂν μεταβῇ εἰς Μακεδο-
νίαν ἄλλο τίποτου μου. Ἐμπιστεύω πᾶν
τὸν ἔφεσιν ἀποκλειστικῶς ἐξ ἰδίων μου.

Ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς ἐπληροφορήθην
ὅτι ὁ Τσαμαδάκης μετὰ τοῦ Πάνου
Κλάδα ὅτου εἶνε τῶν εὐρισκομένων
μυστικὰ ἐκεῖ μέρη θὰ ἔλθουν
διὰ πεζοπορίας καὶ αὔριον ὁ Τσαμαδά-
κης εἶνε ὁρμισμένος μὲ ἐμέ, ὁ μύζακ
του μεγαλύτερος ὄχι. Ἂς ἔλθουν τὰ
φυσεκλεῖα μου καὶ ἂς μὴ ἐχωρισθῶ
ὁ τυχαί.

Χθὲς ἤλθον καὶ ἄλλοι τρεῖς, ἀλλὰ αὐτοὶ
δὲν μὲ ἐδόθη εὐκαιρία [redacted] νὰ
νὰ πάρω.

Διατελῶ μετὰ ἀπεριόρ[redacted]

Ἐν Ἀθήναις
18 Ἀπριλίου
1904

21/4/1904

Δ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

18

Λίβαδιά μου κύριε παραπονῶ

Δὲν βιβάσατε τὰς ἐνθέρμους εὐχαριστίας τῷ κ. Π τῇ Β. Μεχρὶ οὗ ἀξιοῦμαι σήμερον, μεθ' ὅλας καὶ δι' ὑγείας νὰ παραστέμνωνται αἱ ἐνθέσεις τῆς ἐργασίας μου εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριον, ὡς καὶ ἤμην ὁ ὁρῶτος καιρὸς καὶ ἐχθρὸς τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἐμὲ ὅσες διεφοίρασα χιλιάδας ἐθνικῶν καταπιεσωτέων βιβλίων, δι' ὧν διεφωτίσθησαν οἱ ἐν τῇ σκότει Μακεδονίᾳ ἕως χθὲς πατεμοῦλες, ἐθυσίασα χρήματα καὶ διέτρεξα κινδύνους. διεφοίρασα δωρεὰν χιλιάδας, καὶ φωτογραφίας Ἑλληνικὰς ἐς ἐμφορέσθη καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους. Εὐτυχῶς διέφυγον τὰς χεῖρας ἐχθρῶν, αἰχμὰ ἰδοὺ ἕως αὔριον

ὀδυνηθῶ καὶ εὐ καὶ φυγαδ. ἀφοῦ
εἰς τὸ ἐμπεμιγοδικεῖον παρεδόθησαν
αἱ ἐνθέσεις μου. Εἶνε δὲ ὁ ταύτης
ἀὴν ἐγγράφων δ' ὧν ὁ ἀσφαλιστικὸς
νόμος ἔγραφεν ὅτι περιέχει σοσ-
δαῖα ἔγγραφα τοῦ βουλγαρικοῦ
κομιτάτου.

Καὶ τοῦτο διατί; διότι ὁ κε.
Βασιλάκης ἀνέλαβε καὶ καὶ παραγράψῃ
ὅλαι θαὶ ἐφθάνον εὐ Τρίπολιν
καὶ θαὶ εὐ ἀσυνόμους Τριπόλεως
θαὶ ἀφεσεξέμενο εὐ Λαρίσσαν
εὐ τὸν διαδοχὴ τοῦ Νομάρχου,
Νομάρχην ἢ Ἰωάννην Χαλέβαν.

Ταῦτα ἐν μεγίστῃ ἀσυνόμῳ καὶ
ἀσφαλείᾳ
ἐν Λαυρίῳ
21 Αὐγούστου
1904

Διατελῶ μετὰ ἀσπασμοῦ

Δ. Μαυρομιχάλης

Κύριον

Βασίγειον

Ἐδουάρδ

Τσαριτσάνη 17 Μαρτίου 1904.

Αγαπητέ μου Βύρων.

Τήν εἰ Δεκέμβριον τά Βύρων ἀπό τήν ἐξ Αθηνῶν ἐπιστολήν σου καί λοιπά ἐπάνειτε ἔγραφον. Ἤδη σοί ἐπέστειλα ἐξηγήσεις ἐμέσως διότι εἶχο ἐμμονήν κινδύνου νά ἀπωλέσω ἐξ. τήν ἀδελφήν μου νά πορευθεῖ τήν ροδέτην. ἡ ὁποία ἐπό 18. ἡμέρας ἀσθενῆ ἐπό βαρυτάτου πυρετοῦ. Τί ἐσήμαινε τό ἀναπαυτήριον μου ροδέτη δέν μέ ἐπέτρεψε εἰς τήν Δεκέμβριον νά ἀναχωρήσω καί ἐντεμώσω τήν ἐ. Β. Μυλλ. καί ἐπιθυμοῦμεν τήν ἡμέραν μου ἀμέσως καί ἀμα. Τό ὅτι ἐγράφαν δέν ἐβιβάσθη τήν ἐ. ἐνεργή. ἐμάθομεν ὅτι οἱ β. υἱοί περάσουν τίποτε συνηθίζονται ἐμπόδιον τοῦ Τσαρτάβου φαρμακοῦ Αμπορίας, καί ἐξ ἄλλου καί ἡ Δεκέμβριον ἡ τήν ἐπαρχίαν, μαθομεν ὅτι προσοχή ὅτι ἐφύλαξαν ὕδατος.

Ἐντάσεις εὐδεῖν χειμῶνος καί βαρβαρότητες καί ἀνθρωποκτονίες.

Πρός τήν ἐ. Δεσποινίδα καί Θεμιστοκλῆν δέν βάλλω τά προσαγορευτικά μου καί τά Βύρωνα.

Ἀλλά ἐπιστολή ἐπιστολή τά ἐπιστολή τῆς ἐ. Β. Μυλλ.

190

και δι' εμού σοι εκφέρουν τα μεγαλύτερα και ειλικρινή.

Το βιβλίον μου προς τον Μιχαηλίδην και μερικοί άλλοι φίλοι ανεμένοντο μετά μεγάλης ανυπομονησίας διότι δεν συνεφέροντο και ιδίως ο αγαπητός μου Τσιτσέρας και Λάμπρος. . . . . .

Και δεμνήσθη η της Επαρχίας μας. Επιμόρφωσις και τα περί παιδείας τα δίκαια μεταφράσω.

Φαίνομαι εν επιστολή περί της μεταφράσεως και περί της μεθόδου μου. Δι' ημέρας Μαντζαβινού ανοιγοδόμου οίκου. Της Δευτέρας εις εμέ Δεκεμβρίου δι' επιστολής δια Σ. Σ. ημέρας εις δ Δεκεμβρίου. Ανάμνησιν παλαιάς αγαπητικής σου και επιστολής. Και μένομεν πάντοτε ο σύνδεσμος σου και πατρικός φίλος μας εδώ—

Εις ανάμνησιν

Αθ. Κωνσταντινίδης

Περί Καβαφικών γράψας ημέτερος Χαριτωνίου και Προσίτου δεν επαρδύνεται νυν και μέλλω και νόσος είσια τα περιστατικά μου προς σοι φίλε και μέλλοντος Χρυσόμορφος δούλος δμως.

Ανάμνησιν αγαπητικής σου Ι. Ι.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΓΟΥΝΙΤΩΝ

Κύριε πρόεδρε.

Ἐν Μοναστηρίου ὁ πατριωτικώτατος Νικόλαος Καμαρινέας γράφει τοῖς παρ' ἡμῖν φίλοις αὐτολεξεί:

"Πολλὰς ἀλληλογραφίας ἐποιησάμην ὡς καὶ τὴν τελευταίαν, καὶ βλέπω εὐχάριστος αὐτὰς παραίνους καὶ παρ' ἐμοῦ καὶ ἄλλων, ἔχετε δίκαιον, ἄλλοι φρένα καὶ μωρίζησε καὶ νὰ ἔχητε φρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι σᾶς ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος αὐτὸς ἐκατηγορεῖται καὶ συκοφαντεῖται ὄχι μόνον εἰς κατηγορεῖσθε ἄλλοι καὶ ἡμεῖς μερικοὶ καταχρεχόμεθα μάγισσα καὶ ἀνὸ σοῦν; ἀνὸ τὸν Πέτρου Τζῆρον τὸν Πατέρα, ὅτι φρέσθε καὶ χείμωσι μερικοὶ ὄμοιοι μας φρὸς κίνυχίαν τους, καὶ ὁ Πέτρος ὁ υἱός του δικαδὴ καμαρώνεται εἰς Ἀθήνας ὡς κρῶτος ἐπιθηρεαζίας.

Ἔσπευσα ἐγὼ διὰ μέσου τοῦ γέροντος σᾶς ἔγραφον.

Καὶ τί μᾶς ὠφελοῦν αἱ γραφαί; καιρὸς ἦλθεν καὶ καιρὴ μάγισσα διὰ νὰ ἀντιπαλαίσωμεν καὶ τῶν βουλγάρων φλάνει χρέον νὰ ἐνδέσωμεν τὰς καταιχρήσεις των, ὡς καὶ ἐὼν Ρωμούνων διὰ νὰ μὴ καμαρώνωνται θεριστότερον, καὶ προχωροῦν εἰς τὰ χειρότερα καθ' ἡμέων.

Τί θεριστότερα ἐπάμεες διὰ τὸν Ἥλιαν τὸν θρασύτατον ξεύρεις τὸν συνοῦ μας, εἶνε ἄξιος διὰ τὴν ἐργασίαν τὴν ὁποίαν μεταχειρίσθη διὰ τοῦτο φρόντιξε νὰ μὴ τὸν χαίσωμεν Καλὼς καὶ διὰ τὸν Ἀθανάσιον Μαντζαίρην νὰ ἀνορθωμεσθῇ διὰ τῶν Πατριαρχείων, τώρα εἶνε ἔνοχή διὰ νὰ ἀναδειχθῇ καὶ φανῇ χρήσιμος καὶ ὠφέλιμος τῆς πατρίδος, καὶ εὔχομον νὰ ἀνορθωμεισθῇ διότι ἄδικα κατεδιωκόσθη. διὰ δέκα ἔλη. Τὸ Πατριαρχεῖον ἔχει ἀνορθωμείσει καὶ ἄλλους.

Ἀπόμη δαὶ σᾶς παρακαλέσω, ἄμα λάβῃς τὴν ἐπιστολὴν ἀμέσως καὶ εἰς ἐνέργειαν.

Ὁ Μήτσος Τσερναμάρας ἐν Ἀν-παζάρ ξενοδόχος. ἐν ταύθα
ειαερχεται εἰς Λάρισσαν μέ ὁυτώ ρεῦμα, ναί θαί ἐλθη πρό
μιᾶς ἑβδομαίδος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Λοιπόν ἐνέργεια, ὅτι αὐτός
ὁ ἄνθρωπος ἀναίμη αὐθόρυτος ναί χαλασθῆ, μάγιστα ναί
θέρυσι ἔμραγμα, ἐμμέ προσοχήν δέν ἔδωσαν, ἐνώ αὐτός εἶνε διά
τρέμασμα, ναί εἶνε ὁ πρῶτος μυστικός σύμβουλος τοῦ
Βουλγάρου σχισματικοῦ θεσπότου, αὐτός τρέχει εἰς τά χωριά
ναί ἐνθυμήτες ναί τά φανερύ διά ναί μᾶς ἀποσπάσουν
ἀπ. ὁ πρῶτος μας ἐχθρός μᾶς εἶνε. ὡς ναί τοῦ κομιτάτου
ὁ πρῶτος. Πέρυσι εἰς τήν Ἐμμάδα πηγαδίσθη σεριοσότε-
ρον διά δύο αἰτίας α. διά ναί διαφραγματισθῆ ὁ ἔθνος
ναί δεύτερον διά γά μή εὑρεθῆ εἰς λάθος φάσας.

Λοιπόν διά ναί τερεωρηθῆ, ναί ναί μή διαβοθῆ ὅτι ε-
φονεύθη ὡς βουλγαρισμός φανατικός, ἀλλ' ὡς ξωέμορος χαίρ
εών χρημάτων ἀπέρεν, τό ἔμμφυς ὡς ναί ὁ φόνος, ναί μή τι
πράξις ναλά ἀπό μέρη τῶν Σερβίων. ἔνθα σεριφέρεται ὁ Γιούδας
ναί ὁ Νικ. Τσοχάνης. ἐν Τρικκαίοις ὁ φαθετεύσας εἰς
ἰῶν φυλακῶν Ἀγιαφρασοῦ.

Ναί πάλιν ἐπαναλαμβάνω διά τόν Ἀθανάσιον Μαν-
τζάφη, ὅτι εἶνε αὐθόρυτος ἀναίμη ναί ἐνεργηθῆ ὑπό μηχάνησις
αὐτοῦ διά ἰῶν Παγριαρχείων, θαί μᾶς χρησιμεύσατος. Ἡ ὑπόθεσις
εἶνε μυστική εἰς τόν ὑπουργεῖον ἐξ ἐπιδέσεων τοῦ φ. Χιουσέ Μπεζαΐ.

Ἑτοίμασαν λέξεις ναί ὁυσίας μεταχειρίζονται οἱ Βλάχοι
Ἕλληνικάς ναί τραγούδια τοῦ Βουλγαρικοῦ κομιτάτου.
ναί γά σέλω, ἀλλ' ἐσκιδή φοβοῦμαι μήπως βίσκουσαι
ὡς εἰς τό σημάδι διά τοῦτο δέν ἔχω διάθεσιν ”

Διατό σᾶς ἀσπάζομαι ὑποκλινόμενος

Ἐν Βόλῳ τῇ 21 Ἀπριλίου 1904.

Ὁμήρος Δ. Μπουμπούλης

Ἐ. ΣΥΝ. ΑΡΧΕΙΟΝ

Κύριε Πρόεδρε.

Η Ελλάς εύρίσκεται σήμερον άπαντες καί μεγάλα σώματα γεωργικών ἐξοπλισμών πρίν ἀναφανοῦν ἐπιδρομικαί ἐλληνικαί ὁμάδες εἰς Μακεδονίαν μέ σκοπόν νά ἐπιτεθοῦν κατά τοῦ Τούρκου καί νά ἐξολοθρεύσουν ὅσους μουσουλμάνους δύνανται. Διά τοῦτο ἐκρίθη ἀναγκαῖον νά ἀποσταλῇ ἐκεῖ ἀρκετός στρατός διά νά ἐμποδίσῃ τάς ἀνωμαλίας καί τάς ἀταξίας.

Περί τῶν ἀνωτέρω πληροφορηθείς ὁ ἐκεῖ Ἀρχιμανδρίτης κ. Γερμανός Καραβαγγέλης ἀπέστειλε τήν ἀκόλουθον ἐπιστολήν πρός τόν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως κ. Ἰωακείμ τόν Γ΄.

Ἐν Μοναστηρίῳ τῇ 5 Ἰουνίου 1899.

Ἐξοχώτατε καί ἱερώτατε Δέσποτα καί Πάτερ μου ἀγαπητέ καί σεβάσμιε.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαΐου 1904 Ἐξοχώτατος

Κύριος Πρόεδρος

Ἐν τῶν σημειώσεων.

Ἡ δογοφονία τοῦ ἐν Διοσέβου
Ἐμποδιδασκάλου πρωτομάρτυρος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καισαρείας
Ἀθανασίου Κώνστα.

192α

Σελὶς 337. "30 Ἰανουαρίου Κυριακὴ 1900"

Ὁ Ἀθανάσιος Κώνστα ἦν Διοσέβου σπῆγος τῆς ὀρθοδοξίας καὶ διδάσκαλος ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, ὁρόμενος ὑπερασπιζόμενος καὶ ὡς μαχητὴς τῆς πατρίδος αὐτοῦ κατὰ τοῦ δεινοτάτου βαχήμβεν ἦλθεν εἰς ῥῆξιν, ἐν τοιούτῳ βαθμῷ ὥστε ἀντηχεῖν ἐδάφη αὐτός, ὁ ἱερεὺς καὶ πρόκριτοί τινες τῶν ὀρθοδόξων, ἐν μέρει δὲ καὶ οἱ χριστιανοί. Ὁ Ἀθανάσιος μὴ ἀνεχόμενος ἐπέστρεψε ἀμερὶ καὶ δὶ ἐν τῇ νομαρχίᾳ, ἔνθα προσαγηδεὺς ὁ βαχήμβενς ἐφυλακίσθη. Δὲν παρῆλθεν ὅμως πολὺς καιρὸς καὶ ὁ βαχήμβενς ἀπεγράφη ἐκ τῆς φρουρᾶς τοῦ βαϊράμιου. Διὰ τὴν προσβολὴ του ὁ βαχήμβενς ἐτρεφανάσουσδου μῆνας κατὰ τοῦ Ἀθανασίου.

Ὁ Ἀθανάσιος μ' ὅλας τὰς προσπαθείας τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅπως ἀποφυλακισθῇ τὸν γεννήτορα αὐτοῦ καιρίδος ἐνέμεινε ἐν Μοναστηρίῳ ἐπροτίμησαν δέκα μῆνας τὸν φρουρεῖν καὶ ὅμως κατ' οὐδένα τρόπον ἐδέχθη ἐνοχλεῖν τὴν σκληρὸν τῆς Ὀρθοδόξου μοναχὴν ἐν τῷ χωρίῳ του. Καὶ αὐτὴν τὴν ὥραν καθ' ἣν ἐφυλακίσθη ἀπῆλθον εἰς Ἐπιχώρια αὐτοῦ ἐρευνῶν οἱ ὀργανεῖς του. Ἀφεθεὶς ὅμως οὕτως εἰς θεὸν προέκοψε καὶ μαθητὴς ἱερέως ὢν ἔφυγε, μετέβη εἰς χάρμου τεμένους ἐν Ἐπιχωρίοις, ἔνθεν ἀπῆλθεν περὶ τὴν 3. πλκμ. εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πενθεροῦ του, εὗρε ὀπωρόκηπον τέμενος. Ἐνῶ ἐπροσπάθει σφαγῶν οἱ γρὶς καὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ χθαμεσοῦ σαρδαθήρου, ἐξ ὧν ἡμέρα σφαῦρα ἐπέφερε τὸν ἀπρόοπτον θάνατον τοῦ Ἀθανασίου σφαγὴ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα καὶ διὰ τοῦ θώρακος ἐπῆλθεν τὴν

παρόδου. Ὁ σύλλογος του παρ' αὐτῆς ἐσταμένη καὶ τό Ἅγ. τοῦ προ-
φήτου σχεδόν νεόκτιστον ἄσπρον ἐκκλησάκι ἔρεπε περαιτέρω
ὁ πατήρ τεταραγμένος ἔρριχτο εἰς τοῦ ὕπνου, δυνατή σιγερά
πατήρ καὶ σήμερα μέσα ἄφαντος κατά τήν προφητείαν.

. . . . . .

Καίτοι, παιδόπτε Μητροσυλίτης Ἀθανάσιος διέχωρίζετο ὅτι
ὄργανα τοῦ διαβόλου τόν ἐδοξοφόνησαν, ἐγώ εἶχον μάθει ἐκ λίαν
ἀναξιοπίστων ὅτι ἦτε τῶν Βουλγάρων ἐνέργεια καὶ σχεδόν μεταξύ
εἰς Διαβέβαιον κατά τήν κατοχή του, καὶ νά ὑποτιμῶ τόν χα-
ρόν νά κατέχῃ εἰς Καισαρείαν τά ξένοια τήν ἀναπάγκην
τῶν δοξοφόνων, ἐκανοποίησα τῇ περιστασίαν, ὑπέδειξα τήν ἀνα-
γκαίαν ἄγκυρα τοῦ Βουλγαρίζοντος χειμαρικοῦ Παναθημητρίου
ὅρος ἐβεβαιώθη ὅτι τήν ἐσπέραν τῆς δοξοφονίας εἶχε καὶ ἀγ-
βανοτούρκους εἰς τήν οἰκίαν του, καὶ ὅτι ἐσήμανε σεβδήμε
διά τοῦ κώδωνος τῆς ἐκκλησίας. Καὶ ὄντως συνήφθη καὶ
ἐφονεύθη μετά δύο ἄγρια Κούρδου καὶ Τάντσε.

Κατά τάς τελευταίας δέ πληροφορίας μου, οἱ δράσεις
σχόντες εἰς τήν δοξοφονίαν τοῦ Ἁ. Χώνικα ἦσαν -
Νικόλαος ἐκ Βεσίνης ὅπως ἐφονεύθη.
Κοσμᾶς Παναγιωτίνου ἐκ Βουλγαροβουλίου.
Κοσμᾶς Τσεμέρνος ἐκ Τηκορίσης.
Χρῆστος Γιάντσου Δερμέγα ἐκ Διαβέβου, ὅπως ἐφονεύθη
Γιάννης Τσερόν ἐκ Διαβέβου.
καὶ ὁ Βέγκος ὅπως ἐφονεύθη

Ἐνεργεία ἐκοπάν καὶ κατά τάς ὁδηγίας τοῦ καπουτζῆ Πα-
ναθανασίου, ὅπως κρίσιμον ἐκ τῶν φυγάδων Μοναστηρίου.

Ἐν Ἀθήναις 26 Δεκεμβρίου 1904

Χρῆστος Δημ. Μοσχοβίτης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΗΤΡΟΣΥΛΙΤΗΣ

Σ.Ν. ΔΗΜΟΥΛΑΣ

19/6/1904

193

Φρ. Μ. 862
Κωδ. 164.

Διευθυντήριον τ. Δ. Φραγκίστα

Ὁ ἀδελφός μου π' ἦτον νὰ ἔλθῃ νὰ κάμουν δυὸ τὴν λουσίλια παράσταση εἰς ἀδριάνουπολιν.

Προχθὲς ἄκουσα εἰς τὰς θερμοπύλας πὼς τὴν Κυριακὴν τὰς Νέας Δόμνας σφαγὴ πολλὰ νερὰ Ὑδροῦς, ἄλογα μαῦρα καὶ ἄσπρα.

Ἐν Μοναστηρίου χρέωσον νερὰ τοῦ ἀγγλικοῦ γιὰ τοῦ ἄσπρου σφαγὴ πολλά, ἀλλ' εἰς ἀγέου σερνικὸν καὶ δὲ δημοσιεύσαμεν, ἀφοῦ δὲν χαιρεβάτονται νὰ ἔλθῃ.

Ἐγὼ δέμεν' ἀπὸ σφὶ σπείσομεν καὶ λόγου ἐλπίδα διότι ἐβαρύνθη ἀγέου καὶ ἐπιτηρήσουμε χρόνο ἄλλο χαιρεβάτομεν μέχρι καὶ μετὰ βίας χρεωστῶ μου ἐδόθησαν 200 δραχμαί.

Διατὶ τὰ παρούσια μου δὲ θαὶ ἔλθω παρακαλῶ καὶ τὸ ἄλλο.

Ὁ ἐν τῷ ἐν Μοναστηρίῳ Φυσικῷ προξενίου γραμματεὺς τοῦ ἀγγλικοῦ Βασιλέως Ἀγγλίας μὲ γράφει ὅτι καὶ τοῦ ἀγγλικοῦ του υἱοῦ Ἴνδιάνου ἀπέθανεν ἐν σκαμνιοῦ χρὸ ἐπιτάφιον, μέσα-

ραπαγεῖ δέ γά γνώσω ἐγκρεφορίας σερί
ἐπιτυχούσης αὐτοῦ καί τόν ἀναγνόν
διό παραπαγῶ ὅτι τό ὄφος ἀποσκέφα-
τε μου αὐτό δαί τοῦ κ. Ν. Πύρρα· δόν
ὀδάμες διέρχομαι ἀνοιχτά δέν δαῦ εὑρίσκω
εἰς Κηφισιά δέ δέν δύναμαι γά παῦ
χωρίσω.

Ἐσί τοῦ ἰδιοῦ δαῦγά μεῖ ὄμορφες ερῶ
Ὑμᾶς ἀναγνῶστες

Ἐλαῦθα 19. Ἰουνίου 1904. Κ. Δ. Μπουρνιᾶς

Σ.Ν. ΛΑΓΟΥΜΗΣ

1914.

Ὡς εἷς ἐκ τῶν ἐφαρχιῶν τοῦ Μακεδονικοῦ ἑλληνισμοῦ εἶναι καὶ ὁ ἐδικός μου ἀγαπητὸς Λιγαρχιδᾶς χαμαιτύπος Δουφεριαδίδης ὅστις καὶ ἀπέστειλε ὑφαρχικὸν Πηγίου χρηματικὸν σφάλμα καὶ τὴν 6 Φεβρουαρίου 1878 ἐγκρίθη, εἶναι δὲ καὶ ναυαγοσώστης φορτηγείου ὅπερ διατρέχει τὰ Λιγαρχικὰ ὑγρασίας μεταξὺ Θάσου καὶ Δαφνουδίου ὅπου θὰ εἶναι πρόθυμος. Νῦν τοῦτον μένει ἐν Βεύῃ.

Κ. Μπουφίδης

Ἐν Τσαριτσάνῃ τῇ 10. Αὐγούστ 1904.

Ἀναίτιον Ἀριθ. 918
250.

Ἐξοχώτατε Κύριε.

Πολὺ παρὰ λογὸν μὲ ξαφνιάζει ἡ σιωπή σου. διότι γρά-
φαμε ἐπανειλημμένως πρὸς ὑμᾶς. εἰς τὰς Ἐπιστολάς μας τὴν 20. Ἰουλίου καὶ ἄλλην ἐντὸς
καὶ 2. 3. Τρέχοντος. Ἐν τούτοις ἡ οἰκία Κυβερνή-
σεως τῆς Ἑλλάδος Ἐκ τῶν γραφέων καὶ ἀναμένομεν καθ' ἑκά-
στην ὅτου Ἐκ τοῦ δικαίου καὶ μᾶλλον ἐπιτήδειον
ἐκεῖθεν μίαν ἐπιστολήν μου ἔλαβον κατὰ τὰς 3. Αὐγ
καὶ ποῖαν ἐκτενεστέραν ἐνέργειαν περὶ τοῦ Μητροπολί-
του μας. ὁ δὲ Νῖκος Χαριτωνίδου ἐν ἀποστόλῳ μᾶς
ἀπαντήσουσαν κατὰ τὴν Μητροφόρους μας. παραμένω
καὶ δηροσιεύῃ ἡ ἀναμένομεν ἡμερησίαν ἐφημερίδα
καὶ ἡ αὐταναίκριος καὶ ἦταν εἰ Λαρίσης διότι φοβού-
μοὶ φοβοβραμμένοι τοῦ ἀγίου ἀκρέως καὶ προ
δοκῶν (Ἀριούμας) καὶ τοὺς περὶ αὐτοὺς.
Ὁ Κύριος Βέης Βέγος διοργανωτὴς τῆς Ἀλβανικῆς
ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων φαίνεται ὅτι ἦταν τὶ ἀναγκαῖος
ἄλλοι φυσικῶς. διότι ἐσυνάδησε μὲ τοὺς Ἐπίσκου
λοὺς Πωγωνιανῆς καὶ ἐσύρθη ἀνω λόγου ἐπιτρεπτὴς
ἡ τὸ Κοινοτικόν καὶ ἀσθενῶς, διότι σήμερον
διάφορα

παραδρίζη εἰς ἡ κυρία Δημάδου Νίτσα καὶ
ἡ τοῦ φαρμακοποιοῦ Ἀθανασίου ἐπιβάτισσα
ταῖρι τοῦ Εὐθυμίας. Ἀφέρνου τοῦ Μάρκου
δήτουρας. ἔνα δὲ γυναῖκα δὲν ἔχει ἀγάπας
καὶ ἡμέρας εἰς τὰς Θερμοπύλας!!!
Ὁ δὲ Ἔρως δὲν μέχρι σήμερον τίποτε δὲν ἔκαμε
μὲ ἐμὲ μόνον τραβᾶ τὰ ζῶ ἄλλοι καταμόνα
καὶ μουντζοῦνε καὶ βαρέσου καὶ ραχάδες.
Φαίνεται ὅτι ἐρέσιας δὲ ἔχωμε πολλοῦ
πρισσεύσαμεν ἀπὸ τοὺς ρωμαίους. καὶ ἔτσι
μία συμφορὰ δὲν ἔναι δυνατὸν νὰ γίνῃ.
διότι ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς ἀπουσιάζουν
τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην
καὶ ἡ Δήμαρχος, φοβοῦμαι μὴ ἔπαθαν ὅτι
ταχύτερον καὶ μᾶς ἀπὸ τὰ συμφέροντα τοῦ σφε-
τέρου τοῦ Μακεδ. Κομιτάτου καὶ μὲ γράψῃ
Νάρος ἔτσι τίποτε δὲν ἔχει ἀπὸ τὰ συμφέροντα
καὶ τιμωτάτα. τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὸ
τιμωτάτον ἐκεῖ καὶ κανένα Κράτος. ἔτσι νὰ
καὶ δὲν ἴσον νὰ συναντηθῶμεν ἐκεῖ. Τί γίνεται
ἀφ' Μακεδονίας; ἐκεῖνοι οἱ ἐφημερίδες ἐκεῖ
πέφτουν ζημιὰ ζημιὰ παρὰ τὴν διαφήμιση
τοῦ καὶ ἔσοδα ἔχω ἀπὸ καὶ παρὰ τὴν Ἀπεραμέου
Ἀθηναϊκὴ ἡ ὁποία ἀπέθανε.

Ἐκ συνδρομῆς

ὁ σὸς ἀδελφὸς Ἀρ. Βαφόπουλος

Ἡ ἐπιστολὴ τῶν ρωμαίων ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀναστασίου. Δὲν ἔχω ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ ἀφίνω σφραγίσματα ἐκεῖνα ἐκεῖ

Οι ανάγκες αμμοσκαφής της χωρίου Λιχοβού και Ελαιώνος (δυτικού τοῦ Μακρυδάκη Βαρβάρη) δικαιολογεῖ τὴν Λιχοβομάγουλα οἱ ἀθηναϊκὴ ἐφορεία τῶν ἀρχαιοτήτων. Οἱ βουλγαροὶ τοὺς καλημέρισαν ὡ ἐνδιαφέρουσες εἶναι ἐκ τοῦ δημοσίου, ἀλλ' ἡ ἀθηναϊκὴ κυβέρνησις ἀπέδωσεν ἐκ τοὺς βουλγάρους ὅλα ὅσα ἐβρέθησαν, ἀλλ' εἶναι ἐφορεία Λιχοβίου ὡς ἐλληνικὴν ἀνάγκη ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα ἀντικείμενα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐκαταγόταν τὰ ἀρχεῖα εἰκόνα καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐλιχθεῖσαν. —

Τὴν 20ὴν Ἰουλίου σήμερον οἱ Λιχοβίται ἔρχονται ἐκ τὸ νεκροταφεῖον τοῦ Προφήτου Ἡλίου σήμερον ἐκ τὴν ἀνακομιδὴν τῶν τέκνων αὐτῶν τεκμηρίων, ἐκ καὶ ὅλη τὴν ἡμέραν ἐπόλιτσιαι ἐπὶ δύο ὥρας τρέχουν ἐκ τὸν ἥλιον ἐκ τὸ χωριόν. (Τὸ χωριὸν Λιχοβοῦ καλοῦνται ἀπὸ (400) κατοίκους ὀλιγαρχίας, τὸ δὲ ἔδαφος ἐπὶ μιᾶς ἀμμώδους ἐκτάσεως τοῦ χωρίου καλοῦνται ἀπὸ 120 ὀλιγαρχίας) καὶ ἐπειδὴ τὴν ἡμέραν σήμερον ῥίχνουν τουφέκια ἀγριανοὶ ἔδαφος καὶ ὁ ἐκ ἀγριανοὶ τυχαίνουν οἱ Λιχοβῖται.

Ἐκ δὲ καὶ ἀπαγορεύει τὴν ἀθηναϊκὴν κυβέρνησιν ἔχει μεγάλη ἐπαναστατικὸς ἐκ τὸ χωρὶς ἐλευθερίας ἐκ τὸν τόπον τῆς πατρίδος ὡραῖα φροῦρουν τὴν τάξιν, ἐφάνη ὅμως μεγάλη ἡ φρουρὰ ἐκ τόσον ἐκτὸς καταλαμβάνουν τοὺς ἀρχαιολογικοὺς χρεωκοπεῖ τοῦ ἔτους, δημοσίου, Κυβέρνου, Ἀθήνας, Υπουργείου Θρησκευμάτων ἐκ ἄλλων τινὲς δύναμιν ὁ ἐφορεία ἐκ αὐτοῦ τὸν ἀνάγκην ἐκ τὸ ἐπιδιαγνώσεως ἐκ τὸ χρέος καὶ χρεῶν ἐκ ἐλάχιστος ὅσον ἐδαπανήθη ἐκ τὸ ἐπιδιαγνώσεως ἐκ τὸ ἐφορεία ἀλλὰ ἐκ ὅλων οἱ ἐφορεῖαι ὡραῖοι ἔδωσαν τὸ ὑπάρχημα ἐκ αἰχμαλωσίας, ἀρχὴν τὸ τουφεκίδι, τότε ἀναγκαῖος ὁ ἐφορεία ἐκ τὸν ἐπιδιαγνώσεως ἐκ τοὺς ἐλευθερίας καὶ ἀπομακρύνουν τοὺς ἐφορεῖαι, καὶ οἱ ἐφορεῖαι ὄχι μόνον δὲν ἐκτιμοῦν τὸ ὄφελος ἐκ ἔδαφος εἶναι ἐκτιμητικὰ μέτρα ἐκ ἐπανάστασιν ὅμως ἐκ

ἐπαναστ-

Ἀρχηγὸς τῆς τοῦ Ἀβδελκαδὶρ ὅτι πρὸς δὲν φοβούμεθα βουλγάρους
αὐτοὺς βοηθοῦμε μὲ τουρκικὸν στρατόν. τὸτε ὁ Ἀβδελκαδὶρ εἶπε
μεταξὺ σιωπῆς καὶ συγχύσεως αὐτοῦ τῆς συνδιασκεδάσεως ἐξ
ὅλου καὶ πρόσφατα ἐκ τοῦ τόνου τῆς παιγνιδίας. ———

Οἱ Τοῦρκοι δὲν τὸ σφάλμα τῆς γνώσεως τοῦ πολεμικοῦ φρονήματος
τοῦ ἔθνους τῆς τοῦ ἐνεργείας των ἐμφανῶς ἐνδιαφερομένου. ———

Οἱ Ἀρβανοὶ τῆς Κορυτσᾶς εἶπεν, ὅτι ἀπαίσιος δὲν ἐπιθυμοῦν σύμφωνοι
μὲ τοὺς Ἕλληνας, ἐνῶσις τῆς οἱ Σαμαρχοζῆλαι ἐνῶσις δρέψουν μέγα μέρος
μετὰ τῶν βουλγάρων, συμπαθοῦν τοὺς ἀντιπροσώπους μὲ τοὺς Ἕλληνας.
εἶναι ὅμως ἀνταγωνιστάς. ἄνδρες ἀνάρχων αὐτοῦ.
οἱ Τοῦρκοι αἰτοῦν ἐξήγησιν — ἀναφορικῶς δὲ τοῦ ἐνοχλεῖν
ἐρωτήσεων τὰς ἔχει συχνὰς μεταξὺ ἀλληλογραφίας τῆς ἐνδιαφερομένου
τοῦ Τοῦρκου ὅτι ἐπὶ ἐλθόντος τῶν βουλγάρων. ———

Δεδομένου ὅμως ὅτι ὁ Τοπαλόγλου ἐδεήθη φωτογραφικῆς
μηχανῆς Καλλιτρίς μὲ (400) τῆς ὅτι δὲν ἔχομεν εἰσέτι ἐκ τοῦ Κρατικοῦ
Ταμείου 600 δραχμῶν. ———

Ἐν Λιμνίσσῃ τῇ 10ῃ Αὐγ 1904.

ΧΞ

Παρακαλοῦμε μέσον τοῦ ὑμῶν Διοικήσεως τὰς ἐξῆς ἐρωτήσεις
ἐκ μέρους τῶν ἀντιπροσώπων, τῶν ἐφόρων τῶν ὁποίων ἐκ τῶν ὁποίων
φρονοῦν τὰ ἔθνη τῶν ἐνδιαφερομένων τόμων οἱ πέντε (5) αὐτοὶ
οἱ δὲ ὑπόλοιποι αὐτῶν παρόντες ἐδήλωσαν ὅτι ἔχουν αὐτὰς
γνώμας μόνον φανερὰς ἐκ τῶν. μετὰ ἐκτιμήσεως ὑπογράφει ἡμῶν μὲ
διαφόρους τοιαύτας —

ΟΠΣ

Ἐν Μοναχηρίῳ τῇ 20ῇ Αὐγούστου 1904.

Κύριε Ἡλία Βρεττὸν χαίρειν

ἐν Ἀθήναις.

Προχθὲς ἀφ' οὗ ἔλαβα ἐπιστολὴν σου ἔγραφον δι' ἀπόψεώς μου αὐτὴν εἶχον διὰ νὰ σοῦ γράψω, ἀλλὰ τώρα ὁπόταν σοῦ γράφω αὐτὰ λέγω ὅτι προχθὲς ἔμελλον μόνον νὰ ἐπιστρέψω, ἐπῆγα εἰς αὐτὴν ἀναγκαίαν μου, ἔγω σοῦ ἔγραψα περὶ αὐτῆς τῆς ἀπόψεώς μου, ἡ ὁποία ἔμενε ἀμετάβλητος ἐγὼ τότε τὰ μαῦρα ἔβλεπα τὸ γράψιμον, πάντα τὰ ἴδια, καὶ δοῦλοι ἔγειναν ἀναίτιοι ἡμῖν τῆς ἀπωλείας τῶν βυζαρίων τῆς δουλείας τῆς ἐνδιαιτήσεως, ἀποδίχαιον ὅτι δὲν ἔμαθα τὰ ἐξ. ζητήσεων, ἢ ὅτι δὲ ἦτε αἰτίαιον τὸ ἐξ. ζητ. ἀφ' ὅτου δὲν ἐνδιαιτᾶσαι.

Τώρα τί νὰ γράψω, ὅτι φοβοῦνται Κορίτσαι; ἰδοὺ ἡ αἴτησις συμφορία ἐγίνετο μὲ 50 δουκάτα εἰς τὰ μέρη Θήρας ἀπὸ τὴν ἀρχὴν χίαν Δρήζη ἐν βυζαρίαις, ἡ αὐτὴ τὰ μὴ εἶπε δὲν ἔχει αἰτίαν ἀφ' ὅσα ἔγραφα ἀπὸ 3ων ἦμα ἔγειναν δηλ. ἐκεῖ ἐπανάστασις Κορίτσαι, Καζαρίαι, Κορίτσαι, ἡ Ἀχρίδα, ἦμα τὰ χωρία ἔγειναν, ἀνάμεσα δὲ ἔχει προχωρεῖ, ἀέρας Κορίτσας, Καζαρίας, ἡ Πέρα Κοζάνης ἔχει μοσκέψι τὰ ἔβγαινεν διὰ δυσκολίαν τὰ τὰ προχειρίσῃ.

Κ' ἐμεῖς ἐκεῖ τὰ ἀρματὰ ἐλέγαμεν ἀπὸ ὁ Παπᾶ Ζέρος ἐμὲ χωρὶς Γιέρι, ἡ Παπᾶ Ἡλίας ἐν Βεργοίνη ἡ αὐτοὶ πρωτάθησαν τὸ ζήτημα ἡ μνημονεύουν τοῦ Ἔξαρχου.

Ὁ φόβος αὐτὸς τοῦ ὕπνου διὰ νὰ ἀποσυρτεῖσι, ἐνῶ ὅλη ἡ ἀπὸ τὸ χωρίον Καζανέσι ἐνὸ ἀέρα ἐκοιδιαν ἐξ ἐμᾶς

Ἀπὸ

γρ. 170, τούρκοι δημοτ βαρβ έγραναν, διατί; διότι ο εύζηρος (ως έγραψα παρέπανω) εις την αρχίσαν τσιάρνι εφάνη δύναμις, τα ίδια συμβαίνουν εις παρά χωρία ή εις παρά άλλα, δεν δύο ήχαν την επιείρεση διπλή ημέρα, ως οι Ελασσόνα κ.λ.

Εις τας 12 Μάρτζη εις το πεζόμα το Δαμίμ-μοί, δυο ώρας ο τρόπος, Σταϊάννης Μηλάνη εξ Ιωαννίνων, ή οι δύο δε Μοναστηρίτσα, έλεγαν προς θεόν γ' αίρουσι, γ' άφ' τα τα τας τηλέφωνος και έφασαν την δημόσιαν τηλεγραφείαν, γ' διά τηλεφώνου εδόθη εις τη Σκύδρα εις το δεύτερον, γ' την νύκτα τον φονεύσαν, παρά την έλεγαν δύο ώρας εν των προσωπικών παρών γ' οι δύο ήσαν άφρονες.

Ήσαν το Καϊμάκαμον μαζί απομείνασαν και αυτές, την Φλαμπούριν είχεν αυτό ο αρχιερεύς δια να μετορφεύσ, γ' το εσώρασε έδωσε να μένη μονόν οι χαρεμιές του διότι πάντα διατηρεί δύο την κυρίαν, δεν είνε σεμνείον γ' τα αγγλικόν χωρίς καμπάνιτσα.

Είχον δίπλεον δημοτ δύο, ο μεν εξ. [illegible] και μετά δαίς εξ. διέβησαν εις την Μητρ. τ' και τας αγγλικάς, ... φρόνει μου εδώ να τας δώσει γ' εις Ξενοδοχεία να μένη;

Ο δε Μητρ. Κοζάρισης, τ' δανείσει δημοσιευθέντος φρό ½ ώρ. έτι είχεν μεσάνυκτα σεμνά τ' Αφρ. μονόν ο Καζαρίσης είπεν μετά τον δείπνον γ' αυτοί με χαμένη φωνή, έχει ενδιαφέρον είναγαρμένη εν τω σιωπηρείας του.

Τα Κοζάρη Παϊ Ιωάννη εξ Ανωσείων έσωσαν οι βουλγάροι το μοναστήρι τ' διά ένα των γυναικών γ' όπου δεν σφάζουσαν.

Υγίαινε!

Ἀποξυλώματα μοναστήρι εἰς τὴ Μικρόπολη
— Ἁγιασώτισσα. —

Τὸν ἤρεμον ὕπνον τῶν κατοίκων τῆς μοναχισμένης Τουρκοσύνης διαταράζει τὴν ἐσπέρα τῆς παρελθούσης σύγκλητος πυροβολισμοὶ ἠκούσθησαν εἰς αὐτὴ τὴ Μικρόπολη.

Οἱ δυὸ ἀδελφοὶ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Ἁγιασώτισσα μετὰ τοῦ σοφοῦ των θείου δύσανδρα, οἱ πάντοτε, ~~ἀφόβητοι~~ τῆς βάσχω τὴν ἐσπέρα ἐκείνην ἐπῆγαν εἰς τὸν Μικρόπεργο† συνοδευόμενοι ὑπὸ δύο φίλων τοῦ Παμποῦ καὶ τοῦ Μάμμου. Παρακαθίσαν τοῦ δείπνου καὶ ἀργὰ βίγα τῶν δύο ἀνατέρω τὰ μάθουσι μέρος, ἔσκιμήθησαν οἱ μοναχοὶ πρὸς μοναστήρι τοῦ σταμάτου καὶ τοὺς διαμαρτυρομένου ὕστερον ἐκβάλουσι δυνατὸν τῷ ὠδήμῳ θεῷ. Προϋπῆρχε φαίνεται πρὰ τι μάκρων τῶν ἀδελφικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο, τοῦ Γιάννη καὶ Ἐλισάβετ, ἴδια μυρίαι τινὰ αἰτίαι προσοδύσαν ὅπως ἀναφέρωμεν. Οἱ διαμενόμενοι χαμηλότεροι μεταξὺ τῶν συνδαιτυμόνων καὶ αἱ μίαι προμηνιαὶ καρδιοκλίαι τοῦ Γιάννη δὲν ἐβράδυναν νὰ ἐπιφέρωσι τὸν μῦθον τοῦ παθημένου Ἐλισάβετ καὶ νὰ διαταράξωσι αὐτοῦ μὲ ἁδρὰ τοιοῦτον, ὅσα δραμάτων τοῦ ἐρημοπόλου καρωφαδείας καθέμας, ὡς ἄχρι τοῦ Ναπολίτσιος δυναμένη καὶ τὴν μίαν ἐναπομεμερίσθη αὐτὴν ἐκεῖ τοῦ βάκτρου τοῦ πάππου τοῦ ἐρασίτεχνη περιδιαμένη Γιάννη. Ἡ τράπεζα συνεπὲς ὅλεθρον τοιαύτην πάσης πρότης ἔχασι τὴν καρδίαν τῆς καὶ ἐγκ-

† ἀνοικοδομητοῦ τοῦ ἀρχιερέως τῆς Ἀγιάδος

και τον αυχένα και πιο πάνω απαιδεύτηκε επί του δαπέδου, τα ιδιαίτερα φαμίλια εις τα πέριξ διασκεδάσεις. Η από τη δροσιά αίσθησή μου κύλια ξυπνήσει και αύξησε πάλι πιο πολύ το πεδίον της μάχης και του πληγωμένου αυτής απόξω από τον πληγωμένον όμορφον ζώο αναγάπησε και το δάπεδον ήρξατο καθόμενον την αφετηρίαν λαβούν από του πετρωμένου της συνειρμένης γοργίας. Οι αρχιτεκτονικοί αιγυπτιακοί μίνουν ίπποι προ του ίππου καταπόδιον αέρος και ο Διογένης δε ήρπαζε παραπάνω του πυρός άν μη οι τυπωθούν αδιάφορα, πύφουλες μύγες, δίν ήσχαμε άσπρο δραμείν τα παλαιόβιον αυτού, όνειρα και ύπνον ενός ήλιου έμφοβο. Τα άνεμόφωτα αίνιγμα θαλάσσης ιπποφορούμενο ο Δεκαοχτώ δέον φεύγει παρατηρώντας και παραπάνω και χωρίς άσχημο δουρούν ότι τα μέσα παρά του ο. Αρχιμήδης Καθρεμίδου. Τι δη Μητροπόλεως ιπαίρχεται και πάμε ή γάμε, οι άδελφοί χαριεντίζονται και αύριο, μέχρις ού ο Γιάννης έχασφαίρωται ένα σημείον, ένα ανάφαντο ήλιου φοβερά μέ το ένα ποτάμι τα τα δεξιά, ορατόν αυτό ιπποκρατικό από τα φρατέλα όρος ιν αυλίον του αδελφού του γιώργη. Τη δεύτερο μέτρο άφωνο, και μετά δίνουν βγήκανε οι γοητοί δίν φρικαλέα τα ίδια σκηνή, ούτε ο σκανδάλη πίβεται και τα σπαρτά ανοίγονται πυροβολισμοί οι μεν παρά τα ίδια ανατολίτικα ευρίσκουν, οι δε και ανοιχτόχρωμα χάρμα τα δίν αδελφιον του σιωπηλού χέρια νύφιον μάγια τόσον μπαλκόνι. Το φως ιοβιόδη και πάμε. Η περίεργος καταφθάνει και μετά διασαφήσεις ιν του παραθύρου δό τον πυροβολισμόν τα ανάγκαν

καὶ ὑδροσφάγια ἄξια τῶν παραδόσεων.

ὅμως δὲν ἔχασαν τὴν ὥρα τους. Δὲν παρέρχεται ὥρα καὶ οἱ ὕρωες τοῦ ἀνθέρα ἀνὰ τοῦ τραχίονα μαραζόμενοι φαίνονται ἀπὸ τὰς ὀδοντώσεις ἄβουλα τὸν ἐαυτόν των διὰ τῶν προμνημονευθέντων μερόζων. Ἀπερίσκεψα μετὰ τοῦ Μουδίρη τοῦ χάνου καταφθάνει καὶ δὲ τοῦ ὑπάγω εἰς τὸ πραιτώριον, ἂν δὲν ἐπανέβαινε ὁ τραμμαϊὸς τοῦ Μητροπόλεως καὶ δὲν τοὺς ἐμάρεβαν εἰς τὸν οἶκόν των, ὅπου ἡ δεσποινίς των. . . Ἡκούσθησαν πυροβολισμοὶ εἰς τὸ διαμέρισμα, ὅπου καὶ ἐφυλάσσοντο οἱ ἀδελφοὶ τοῦ ἀρχιερέως ἐγκλεισμένοι. . . .

Νομίζομεν πλέον περιττὸν νὰ τονίσωμεν ὅτι δίκαι καὶ ἐκτέλεσαι ἐν τῷ Μητροπόλεως ἦσαν ἀρχαί. Αἱ καταστάσεις τῶν ἀρχιερέων ἀπῆλθαν νὰ ὦσι τὰ ὀρόσημα ὅλων κρυφοῦ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου νὰ παραδειγματίζωνται καὶ οἱ ἄλλοι. Τὴν τοιαύτην πανωλεθρίαν τῶν Ἀρχιερέων ἐπεζήτουν τοῦτον τοῦ κρυφοῦ, ἵνα ἐπιτύχωσι νὰ ἐμφανίσωσι τὸν περὶ ἑαυτῶν μεγαλεῖον τῶν ἀρχόντων, ἵνα ἡ ἀρχὴ προμηθοποιήσαι ἐὸ θάνατον καὶ τοῦ ἀμοιρούδους αὐτῶν. Ἡ ἀπεράντως ἐγκαυσθεῖσα δυσοσμία ἐκ μέρους τοῦ ὁποίου περιέρχονται αἱ ἀναθυμιάσεις καὶ τὰ ὄργανα τῶν καταδρόφων καὶ τοῦ θείου καὶ ἐξ ποιητοῦ ἀλεφουδίας, δὲν ἐπέτρεψαν ~~ἀφοῦ ἐκ τῆς τοῦ ῥύπου~~ φρονεῖ φαίνεται τὸ ἐαυτόν. Ἀντὶ νὰ ἀπομακρύνῃ τὸν ῥύπον καὶ τὸ μίασμα ἀπὸ τὸν ὄρμον τῶν ἀνακτόρων, ~~τῶν προκρίτων~~ ἐξ ἐναντίας ἐγομένων, διὰ τὰ ἀναστοματώσεων τῶν ἐκτεθέντων προσώπων συνέζευγνυ διὰ ἐξ ἀμερισμένης εἰς τὴν ἀναρρίπισιν αὐτῶν καὶ οὐδεὶς δυσοσμὸς συναισθάνεται ἐν τῇ Ἀθηνῶν πυρίων ἀναλαμβάνοντα ἐπάνδραν τῶν ἀνακτόρων. Ἐξ ὑγιεινῆς ἀπόψεως τὸ ὕψιστον ἀξίωμα ~~ἐκπληκτικόν~~, δὲν μᾶς ἐπετρέπετο νὰ εἰσέλθωμεν εἰς λεπτομερείας καὶ νὰ ἀφήσωμεν τὸν πέπλον

τὸν ἐγκύμονα ὄρχιον ἐν τῷ ὑπὸ Μητροπόλεως ἀναγεγραμμένῳ
κτηνοτροφείῳ ἀπέλυσα ἀπροϋποθέτως μοναχόν, ἀμνὰς δὲ
μετεκαλούμην ἐξ ἀναγκαίας χρείας ἐσθ' ὅτε δὲ ὑφαρπάσας ἔφυγε
ἔνιγμα. Ἔσον δυνηθῶμεν ἀσυνδέτως φέρουσιν εἰς φῶς ἐσταύρας ἀ-
γουσορρίας ἐ ἀμύθια ὅμως ἀναμένω νὰ θεωρήσω ἂν ὄντως πυρὸν
καὶ ἄν ἦν. Ἐννοεῖται ἐκ τῆς πατρικῆς μου πατέρας ἀμυθεῖ
τοῦ Χριστοῦ τύπου καὶ ὁμοιότροπος τάσις ἔδει καὶ σμικρὰ ἐναρξί-
ας. Ὁ μιξέλλην τοῦ Χριστοδόμου ἐν θρόνοις πρὸ ὀλίγου μετ' ὀλίγας
ἡμέρας ἀναλάβωσι τὰ τίμια τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν ὁ μέγας τοῦ
βίου ἔπαρχος πρὸ ὀλίγου συμπεριφορᾶς αἱ ἀρχαὶ τῶν ἐκκλησιῶν
ἀνέβησαν, ἵνα ἀναιρέτῃ διὰ σιβαρᾶς χειρὸς τὸν ῥόδον τῆς
παιδίας, διὸ ἐκ ἀπορραίνουσιν τὸν ἀκάνθων καὶ μὴ ἀμέμπτους
εἰς τὰς δικαίας καὶ χρηστὰς ἐξεύρωσι τὸν τέκνων ἀὐτοῦ. Τοῦτο καὶ
μόνον τὸ παυσίπονον φάρμακον εἰς τὰς ταλαιπώρους ἐναρξίας καὶ οὐ-
χὶ τὸ ἄγαν ἐφυάδρυφον καὶ ἀνόσιον ἐκκλησίου.

Ἐν Θαρίσσῃ τῇ 6ῃ Φεβρ. 1901.

Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Η παράσταση της καταιγίδας

Λογισάν και φρίκη προηγούνται αι παθ' εκάστην χαμενανόμεναι εθνάδες αύτης· εφ' τούτοις δι' αιώνων λογείρουσι την γενικήν αγανάκτησιν εν τη ύστερα ούση. Ενθουσιά ενείθη προσεχόμενα νομιζών την παράσταση πάλαι ενωθήναι και άνδρα ενθουσιά χίαν ες ενωνύσιον δια τον εξιο Θυμισφιον.

Αύτω ένεργή εν καινουργία σαγείδα υπό γενεσεμπίαν ν. Σενεμβρίου παρ' αξιονίσιν προσώπων, νεφελαίδη δια ένδρεμη γενέρια χρωμοίδια την απόδει παράσταση, ην εθνημενόρμως το έπειρατον πομπαϊδιον, την Βουλγάρων μοσαμπομβιδ, απ' ούσα δ' α' φανατικού έρδαι τον τουρκικού σφαλού και εν βασιβουξούσι.

"Δὲν ὑπάρχει" λέγει "σχέσις ἀναφαίρετα συμφυοῦς ἑνότητος, αὐτὴ δὲ ἡ ζωή μας διατρέχει τὸν ἔναντον κίνδυνον ἀφ' ἑνὸς ἐξαφανίσεως τῶν τοῦρκων ἐποικισμοῦ ὅλης δὲν ἐρωτᾶ ἐνδεχομένως ἂν εἴμεθα Ἕλληνες ἢ Βούλγαροι, οὐδ' ἀλέρου δὲ ἐνδιαφερόμεθα εἰ μὴ διαφύλαξιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν βουλγαρικῶν φροντιστηρίων, οἵτινες ἐπιμελοῦνται ἀσμένως νὰ μᾶς κάμουν Βουλγάρους ἀπὸ τὴν ἀπόψιν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος ἐν μέσῃ καταστάσει ποὺ μᾶς εὑρίσκουν εἰς χριστιανικὴν ἀπόφασιν ὑπὲρ τοῦ πατριαρχείου.

Τὸ ἐμπόδιον ἦτο παρέχουσι ἡ ἀγάπη τῶν χριστιανῶν πρὸς ἕλληνα κλῆρον καὶ ἡ πρόοδος ἡ ἐθναφυλετιστικὴ ἀγάπη ἐναντίον ἑλληνικοῦ οἱ χριστιανοὶ δὲν ἀνέχονται ἑλληνικὸν ἐπίσκοπον οὐδεὶς ξένον ἐπισκεπτόμενον ἑλληνικὴν τινὰ ἐπαρχίαν ἀπὸ ἀγάπης πρὸς τὸν ἕλληνα.

Τὸ ἐμπόδιον τῶν καταστάσεων χριστιανικοῦ, πόθεν ἐκ τοῦ ὅτι αἱ ἐπαρχίαι ἐφ' ὧν τὸν ἐπαρχιακὸν ἦσαν, ἀγνοῶ καὶ ὅτι ὁ δεῖνα καὶ ἀπὸ τόπου εἶναι ἐκεῖνος καὶ ἐξέβη ἐφ' ὧν ἀπε-

ρεθη τοιαύτης. Κρέμου μου φόβος μυελαεχή ἐν μ' ωμέ-
λαι καὶ σύλαι ὁ ἐμός ὁμογενὴς
διαταραγμένη τὴν ἐπιείδε μαλαί
σαθη.

"Ἀφέθημεν ἐγέσι ἐκ τοῦ ἔλεσο
τοῦ μυελίου, κ' ἔβγαι's ἐπλεχὴ μαν
ἐμοιτείως, μόνοι τὸ ναυαγι-
κιόν αὐτόνομα μαν διαχύσεις
μαι ἐξ αὐτοῦ μαι μόνον
κ'ἡμοῦμεν δάκεσο ὑγρονομὴ
μαι γαστεείαν.

Πεός σεγμὴν πῆγαίδαμεν
διαπαύεσθαι ἐπὶ τῶν σεινῶν
ἐγέσανες μαι ὑγιοσαμέτα, μελα
ξὺ τοιμίσεις μαι ἔβγαθος χεί-
σεις, ἔβγα' μαι λοῦδο νυπρξε ἐσοῦ
δι αὐτιχρόσος. Κ' τοῦτον
ἀλλ' ἐγίαν μαν ἐγεβάζουσεν
μεί' ἐλθραν, κ'λλ' βουλγίαν
μαν παρέχουσεν παραδόξην
μαι κ'λλ' πεγεσοιήσεως μαν
ἐμμάλαν ἐμένσεν. "Ἐχει ἄραγε
ρώσεν κ' ἔμμησεν τυνέρησε
ἐκ τοιχείης μαν παραξαίσεως;
Η πῆγ' γὰρ θρύσεν μαι ὄλοφυ-
ρᾶν δὲν ἐφθάσεν ἀκοῦν ἐκ
κ'λλον τῶν ἐγενδέρων ἀδελφᾶν
ἔμμεν" μαι ἐνὶ λέγει

"Νεοί θεοί δημιουργήσατε
σεντορίνη και σπιτάκια
και μας την σπηλιά που
σχεδιάσαμε μας.
Διαφθείρατε το νόημα ανα-
ξίας νοσταλγίας, δείξατε και
εσείς μια μικρή μαμμούθα
και άνοιγος ξωμένη, φτε
γέρου το σημάδι έφθασε
μέχρι δόσου και ο βράχος
σπιτάρει και μας καταπο-
νιέται Προς Θεού ελεύθερη
σ' αγαπώ έξυπνες μη τα
σαγεύετε επιγνώσεις νεο-
δοσμοι αγγέλων, σπίτια δε
παίχνου παίχνουν σ' αι-
θέρα φαί μέσα καθρα-
σμένη ιδέα.."

Εδούβα γελά ο Ιδ
σου σχεδιάζει επιγνώ
σι πρέπει να χάνουν
νεοι όρη οι αθρόοι.

Δια το σχέσι δεδ
αθρόοις. Ερέσης,
Χαράλαμπους
επιστρέφει φέρει δεκάδα
ριπόλα δεδ Βουρέσι χωριό
δεδ ή δεδ εσπερινόδενδρα δεδ
τόρνια σχεδιάζει και
βλασταίνουσα

ΣΧΟΛΗ ΜΟΥΣΩΝ

200

Κατ' ἐκλογὴν τοῦ κ. Πέτρου Μάρκου τέρα-
παξα ἐς κάμοι γράψῃ ἐπὶ ὑπηρέτην
ἐπιτροπῆς μία τοιαύτη ἀναφορά, ἡ
ὁποία δίδεται μοὶ τὴν ἀφορμὴν συνελαμβάνη
1. ὅτι τὸ ἐμέτερον χωρίον ἀλλοιοῦται
καὶ εἶχα τὸ ὑποκείμενον πρὸ ὀλίγων
ἐτῶν, καὶ ὅτι διαθέτει ἓξ ἑκτάρια γῆ
ὧν ἓκ τούτων δὲν δύναται νὰ καλλιεργήσῃ
παρὰ μόνον ὀκτὼ ἑκτάρια γεωργίου,
διότι τὸ λοιπὸν ὀχυρὸν ἐξεύρηται
ὅτι ὑποκείται μὲ ἔρεύγματα ἀφθόνων.
2. ὅτι τὸ χαμηλὸν τῆς ἐπιφανείας εἶναι ὑγρότατον
καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν δύναμαι νὰ ἀρδεύσω
αὐτὸ νὰ ἐπαγγελματικὰ βιβλία.
3. ὅτι ὁ μισθὸς τοῦ διδασκάλου καλύπτου
ἀπὸ 22 χρόνων τῆς 12 καὶ ὁ τῆς διδα-
σκαλίσσης ἀπὸ 25 τῆς 8 καὶ τοῦτο εἶναι
αἴτιον ἀνάγκης διὰ ὀκτὼ αἰτίας
ὑπερόγκου ζωῆς νὰ διδασκάλου ἡ
διδασκάλισσα 28 τῆς ἑκ.
Δὲ ἠμπόρεσα καμοὶ καὶ ὑπὸ σοῦ
δὰ δ διευθύνεται νὰ γράψῃ καὶ

Ἐνοῦς δὲν ἔχω
πλέον ἐξόδους θὰ σᾶς
ἀφήσω

Φωτογραφίου καὶ δ

Εγώ ειμί ανυπόγραφο και ειμί ανυπόδεκτος.
Πού δεν υπάρχει να ειμί αυθεντικός
αφεντικός.

Ο Ρήγας ο δικός
Σου Σκλάβος